

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

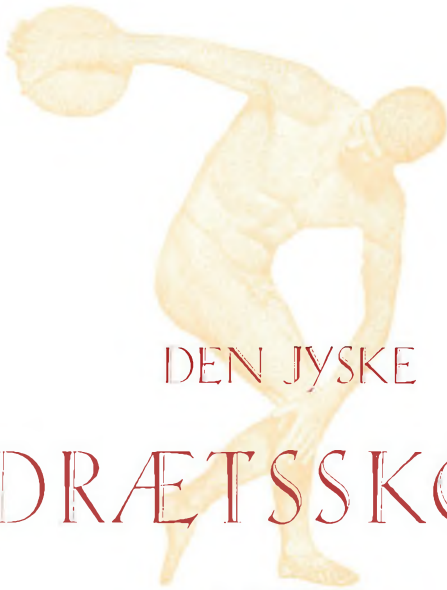
Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

DEN JYSKE
IDRÆTSSKOLE
VEJLE

AARSSKRIFT 1955

AARSSKRIFT 1955

UDGIVET AF
DEN JYSKE IDRÆTSSKOLES ELEVFORENING

HVILE — ARBEJDE

Når vi vandrer i skoven eller sidder roligt hen i ledige tanker, fostres ofte det bedste arbejde, vi kommer til at udføre. Ved sådanne lejligheder kastes der tanker ind i vort sind — tanker, som styrer og retleder, — syner, der kan fortælle, hvorledes vi skal klare det, der hidtil var forekommet os umuligt, — nye håb og ønsker fødes. —

Et menneske, som aldrig tager sig tid til ingenting at bestille, vil næppe udrette store ting, til ham kommer sikkert ikke tanker, der fører til noget stort — ejheller idealer.

Hvile skal ikke kun sætte os i stand til at udføre nyt arbejde, hvis det var tilfældet, skulle vi jo kun hvile, når vi var udmattede.

Men vi mennesker har imellem, når vi er i bedste velgående, et behov for at slappe af og ikke tage os nogen verdens ting til, bare lade tankerne gå, medens hele vor natur er beredt til det.

Ungdomstiden er en væksttid — lykkelig tid med grokraft for sjæl og legeme; men også når man bliver ældre, kan der ske en vækst i et menneskes sind.

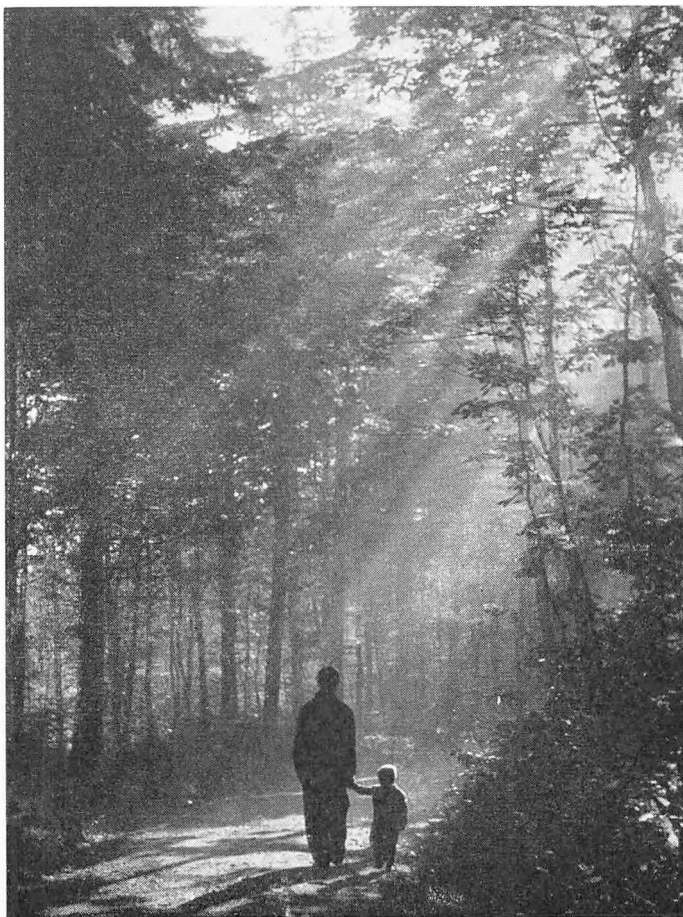
Hvis man bruger al sin kraft i det daglige slid, hvis arbejdsmaskinen ikke kan stoppes, betyder det, at arbejdet har overvundet mennesket. Han er ikke længere herre, han er træl, og det betyder hæmning af væksten og evnen til at udrette de store ting. Men et sundt liv og evnen til at søge hvile og rekreation — bevare ligevægt mellem arbejde og hvile -- giver mulighed for stadig vækst helt op i alderdommen.

En 2-øre kan lukke hele verden ude, når den holdes tilstrækkelig tæt til øjet. — De små pligter og trættende småting, der er lige for hånden, kan udelukke alle syner, drømme og idealer.

De høje idealer er aldrig nære. Den lille pligt er altid hos os.

At skelne mellem det uvæsentlige og det væsentlige — bringe harmoni ind i tilværelsen — det er livskunsten.

Svend Aage Thomsen.

KONFORMITET

Et nyt ord har trængt sig frem. — Forhåbentlig vil det vinde indpas i kommende tiders standende debat.

Konformitet dækker over begreber som ensartethed og standardisering og skal i denne forbindelse sættes i relation til vor tids menneskelige »uniformering« og deraf følgende tilpasningskrav.

Mennesket af i dag er så båndlagt gennem udviklingen, at dusinmennesket dyrkes som kulturens ypperste blomst. Kun få fornemmer nogen fare ved, at det individuelle og personlige trænges i baggrunden, ja, efterhånden er blevet en sjældenhed.

Samfundsudviklingen har bevist, at fællesskab kan løse selv tilsyneladende uoverkommelige opgaver og derigennem har ført til fremgang for menneskeheden som helhed. Men enhver ting har sin begrænsning og bagside — også fællesskabet.

Ser man nærmere på opfyldelsen af fællesskabets tilpasningskrav, må det absolut erkendes, at der findes en fare for det selvstændige menneskes udslættelse. Når fællesskabets tilpasningskrav skal honoreres, ledes udviklingen let ind på baner, hvor det, der tilsyneladende var et gode, bliver til ensretningsterror, som i fødselen kvæler al spirende individualitet, personligt initiativ og skabende originalitet.

Ser vi under denne synsvinkel på samfundsforholdene — hjemme og ude — bør et og andet vække til eftertanke.

Vore politikere har i øjeblikket travlt med et lovforslag

til omlægning af den danske skole. Det må erkendes, at det tiltrænges, — spørgsmålet er blot, hvad der kommer ud af forhandlingerne.

Efter hidtil fremkomne udkast og forslag fra politisk side har man kun i meget ringe grad opmærksomheden henledt på det, der i mine øjne først og fremmest bør ændres på, hvilket jeg vil prøve at belyse ud fra den skoleordning, jeg selv er vokset op under og kender i praksis.

Mulighederne for tilegnelsen af det rent stofmæssige varierer fra skole til skole, afhængigt af lærere og ledelse samt menneskets (barnets) evner og anlæg.

Men så godt som alle steder foregår der en sjælelig »uniformering«, idet man mere og mere er kommet ind på at dyrke det gennemsnitlige, der let udarter til at blive det middelmådige.

For den, der erkender dette, må det stå klart, at vi derigennem skader vor egen fremtid og hemmer samfundsudviklingen.

Klasseundervisningen rummer i sig selv den største fare, stigende med klassekvotienten og børnenes uensartethed.

Lærebogen skal pløjes igennem — ofte med eksamen for øje, så mange som muligt skal kunne følge undervisningen, der derfor lægges til rette efter gennemsnittet. Der levnes i meget ringe grad den evnerige mulighed for at nå videre, og den med de dårligere evner får intet ud af det, da stoffet ikke bliver virkelig forstået og tilegnet.

Tillige sætter mange lærere en ære i at få så ensartet en klasse som muligt. De lyse hoveder klarer sig nok, nej, hellere gøre noget mere ud af den tunge ende, — det hele havner i middelmådigheden.

Specielt fortællefagene er i dag reduceret til et minimum, hvorfor det virkelig levendegjorte stof ikke får mulighed for at tilfredsstille det enkelte barns fantasi og behov. Først når mennesket (barnet) ved fantasiens hjælp levendegør det foreliggende stof, skabes der mulighed for virkelig tilegnelse og forståelse.

Blandt de manuelle fag er skriveundervisningen et til-

svarende eksempel. Ensartetheden dyrkes som en afgud. Formskriften vinder terræn, — den er let læselig, men hvor uhyggeligt, om vi om en menneskealder kun skulle se form- og skrivemaskineskrift.

Hvad med det individuelle, det personlige?

En håndskrift fortæller noget, uden at man behøver at være grafolog. Hvor ofte er det ikke sagt og skrevet om store personligheder, at deres håndskrift til tydelighed illustrerede deres begavelse (jvf. biografier og lign.).

Derfor forlanges der da også stadig håndskrevet ansøgning de fleste steder.

Skal denne håndskriftstandardisering fortsættes, kan skolerne lige så godt tage skridtet helt ud og lade børnene få en skrivemaskine fra deres første skoledag.

Eksamenskravene er blevet en del skærpet, men man sidder stadig tilbage med indtrykket af, at de er stilet efter gennemsnittet, hvorfor mange eksaminer heller ikke er den dokumentation, de burde være.

Forhold som klasse-mangel, dårligt undervisningsmateriel, ukvalificeret arbejdskraft (ganske vist periodisk), masseuddannelse af lærere o. s. v. spiller yderligere ind.

Det skal ende under og i det middelmådige.

Tidligere tiders friskoler i erindring, vel også de eksisterende, gav og giver muligheder for det individuelle og personlige. En lang række af landets ledende mænd (personligheder) op gennem tiderne har frekventeret disse skoler.

Det disciplinære bør også med i denne forbindelse, selv om nutidens megen tale om disciplin Krise i øjeblikket fortegner billedet. Men helt fraset denne har der alle dage været en tilbøjelighed til at forfølge og tugte den, der ikke var som de andre og lovprise det artige dusinmenneske.

Spirende individualitet og personlig opfattelse bedømmes i adskillige tilfælde som disciplinbrud og straffes. Intel er mere uheldigt, — enhver reaktion, der røber individualitet og selvstændig opfattelse — på alle områder — bør støttes og dyrkes, hvor der er mulighed for det.

Dette burde være en af skolens fornemste opgaver.

Nutidens centraliseringsbestræbelser med bygning af store skoler og deraf følgende børneophobning, — skoler, hvor eksamens-, disciplinær- og renommémæssige hensyn gør det nødvendigt — i hvert fald tilsyneladende — at dyrke ensartetheden og standardiseringen, leder uvilkårligt tanken hen på kæmpefabrikker med samlebånd. Råvaren — barnet med de mange muligheder — placeres på samlebåndets ene ende, processen begynder. Fra samlebåndets anden ende udspyes et ensartet standardprodukt — ofte med stækkede vinger.

Tænk, hvad håndarbejderen og kunstneren ved individuel behandling kunne have fået ud af den samme råvare. Der er stadig muligheder for at fremelske det personlige og særprægede.

I dag starter skolen samfundsudviklingen mere end nogen sinde. Skolen sætter processen i gang, der fortsætter ude i samfundet.

For at forebygge misforståelser skal dog anføres, at jeg med skolen i denne forbindelse ikke alene tænker på børneskolen — selvom eksemplerne henfører hertil, men på hele vort skole- og undervisningsvæsen, idet samme linie følges helt op. Selv så fri en skoleform som højskolen danner mange steder i sit retningspræg ingen undtagelse.

Hvad med hjemmet, spiller det i denne forbindelse ingen rolle?

Hjemmene præges i dag mere end nogen sinde af samfundsforholdene. Hjemmenes indflydelse og vejledende evne er i dag overordentlig reduceret af den simple grund, at det enkelte hjems særpræg og hjemmelivet er gået tabt — især i storbyernes masseophobning.

At mennesket af i dag betragtes som et standardprodukt bekræftes ikke mindst af nutidens reklame og propaganda. Denne er ofte en direkte hån mod og udfordring til det selvstændigt tænkende og reflekterende menneske.

Forretningsverdenen forsøger med held af ensrette folks købevaner, idet man reklamerer med, at så og så mange køber denne vare, eller alle bruger nu dette eller hint.

Ønskedrøm for storproducenten, men uheldig ensretning. At man har udbytte af en sådan reklamering, herom vidner de kæmpesummer, man ofrer på reklamens alter.

At det er bevidst usandhed, spiller i denne forbindelse ingen rolle. Formålet helliger midlet.

Intet illustrerer måske bedre ensretningen og standardiseringen end hverdagens mange små episoder og tildragelser med det stadige indhold: den enkelte bør være som alle andre.

Reklamens og propagandaens standardiserende virkning understøttes her i en uheldig ensretningstrang hos mennesket.

Vi har således foruden selvstændighedstrang også ønske om en vis ensretning, hvilket eksempelvis giver sig følgende udslag: Den første, der lancerer en ny mode, betegnes gladelig som laps og udhaler. Når man selv er kommet med på den pågældende mode, er alle anderledes klædte gammeldags og umoderne.

Hvad man selv gør, er rigtigt, hvad de andre gør, er forkert.

Mange vil mene, at ovennævnte bare er et harmløst og komisk træk fra hverdagen, men det er andet og mere. Det rummer i virkeligheden kernen i og sandheden om, hvorfor vi ikke har et humant og tolerant demokrati.

På hvor mange områder foregår der ikke i dag en lystig heksejagt på folk, der skiller sig ud og ikke er som andre. Utallige skoser og nålestik venter den, der prøver at bevare sit særpræg og sin egen opfattelse.

Hvad man kan og ikke kan, rider i dag folk som en mare.

Der er gået mode i at være og skulle være dusinmenneske.

Såvel i ydre som i indre forstand lader vi os frivilligt uniformere.

Propagandaen har i nutiden gode kår i det dårlige, fænger den i os, lader vi os gladeligt fylde med alle mulige floskler og masser af »valgflæsk«. På det politiske og andre områder sløver den ensrettede partipresse folks egen

dømmekraft. Efterhånden læses avisen som en lovebog uden personlige kommentarer.

Den manglende respekt og interesse for nutidens politiske liv har een af sine årsager i ovennævnte. Når dertil kommer partidisciplinens strenge linie (jvf. opstandelsen over Thorkil Kristensen og andres enkelte særstandpunkter), den ensrettede partimand og partipresse, der serverer ganske bestemte og letfattede politiske normer og ideer, som man håber på kritikløst vil blive slugt af vælgerne, skal den politiske interesse svækkes — ikke mindst hos selvstændigt tænkende og idealistisk indstillede mennesker.

Imidlertid mister det sande demokrati sin levedygtighed, når ikke den politiske interesse i befolkningen giver sig udslag i fordomsfrie meningsudvekslinger om tidens spørgsmål.

Nutidens unge bliver ofte beskyldt for manglende politisk interesse og oppositionstrang, men hvorfra skal disse ting komme, når menneskene vitterligt bliver mere og mere ensrettede og fra barns ben lærer at tilpasse sig samfundet uden anledning til opposition og særpræget udfoldelse.

Alle anlæg og tilbøjeligheder i den retning bliver i dag med hård hånd slået ned fra første færd.

Vi bliver avet fra vugge til grav.

Prøver f. eks. den unge at vise sit særpræg og lager til genmæle, skal de ældre nok holde ham nede, man ønsker ikke for megen selvstændighed fra den side.

Dette bekræftes gang på gang af ældre menneskers skepsis og hån overfor de unges yderliggående synspunkter. Du bliver nok klogere, siges der — med det resultat, at den unge efterhånden lærer at tie, idet han indser det håbløse i at vinde genhør for sine tanker, endsige finde spor forståelse og anerkendelse for det personlige og særprægede.

Nej, man skal gå ind på ensretningen for at opnå anerkendelse.

Samtidig med konstateringen af de unges vanskeligheder med at vinde genhør må det også konstateres, at de ældre — endog agitatorerne blandt disse — har uendelig svært

ved at råbe ungdommen op, selv når de har virkelig gode og positive ting på sinde, hvilket naturligvis dybt må beklages. De egentlige årsager er for mig at se igen ensretningen og ungdommens tillærte resignation.

Skal dette forhold rettes op, må der skabes gensidig tillid gennem fri og fordomsfri meningsbrydning, hvilket samtidig vil være med til at bryde en hel del af ensretnings- og standardiseringskrankerne ned.

Imidlertid går tendensen i vor samfundsudvikling i dag støt og roligt mod forøget uselvstændiggørelse og umyndiggørelse af borgerne.

En udvikling, der ikke lover det bedste for fremtiden.

Markante og særprægede personligheder synes at være en uddøende race. Baggrunden for deres udvikling i nutids-samfundet er som anført heller ikke til stede.

Overalt møder vi uniformeringstendensen og den dermed følgende intolerance, som langt de fleste kan finde hos sig selv — på trods af vore samtidige selvstændigheds- og frihedsønsker.

Vi er alle født med forskellige anlæg — individualister i svøb — egenskaber, som vi må prøve at bevare, men det skal ske under hensyntagen til en rimelig balance mellem fællesskab, samfundsfølelse og personlighed.

Samfundet, vi lever i, giver os de ydre rammer gennem sin struktur, men vi må selv være med til at skabe disse rammer gennem egen færd og indsats, ikke mindst gennem de vækstmuligheder — åndeligt og materielt — vi giver den opvoksende slægt.

Tage Søgård.

IDEERNES FALLIT

Går man i dybden i vort folkelige liv — vort ungdomsarbejde — vort politiske liv, kan man ikke undgå at blive berørt af de strømninger, der mere eller mindre åbentlyst viser sig.

Der sker på de her nævnte fronter i disse år en brydning, som kan få vidtrækkende betydning fremover.

Den idemæssige baggrund for vort politiske og folkelige liv med alle de forskellige forgreninger, der findes, må søges i den brydning, der i det store og hele fandt sted i sidste halvdel af forrige århundrede.

Det var en tid, hvor ideerne brødes med hinanden; hvor der var en mening med alkoholsag, skyttebevægelse, liberalisme, socialisme, grundtvigianisme o. s. v. o. s. v. Hvor hver en af disse mangeartede bevægelser havde en ide i sig selv, og hvor denne ide var stor nok til at være *nok* i sig selv. Der var en mening med alkoholsagen, med liberalismen, med skyttebevægelsen — (Slesvigs land genvundet, det er kampens mål) — og med alle de andre mere eller mindre ensprede bevægelser.

Denne baggrund er der ikke mere. Mon der findes en eneste af alle de mange bevægelser, der stadigvæk kan bruge den samme baggrund? Ideerne er forsvundet — kun navnene er tilbage og minder os om guldaldertiden i vort folkelige og politiske liv.

Der var en tid, da det at skyde var en træning med det mål for øje at vinde det tabte Sønderjylland tilbage, — i dag har skydningen et rent idrætsligt formål på linie med de

andre idrætter. Det er helt i orden, det ville være absurd at melde sig ind i en skytteforening af revanchehensyn angående Sønderjylland.

Det viser bare, at den oprindelige ide er borte.

Der var en tid, da det at være socialdemokrat betød, at man kunne komme i fængsel, — at man kunne blive slået ned af politiet på Fælleden for sin ides skyld — det var dengang, da man gik ind i socialdemokratiet af *social*e grunde, fordi man ville slås for at hæve arbejderstanden op til at leve under menneskeværdige forhold — og ikke for at sikre sig en pension.

I dag samles man i socialdemokratiske — statsstøttede — peddigrørsfletteklubber og har det hyggeligt; men den oprindelige ide er der ikke mere.

De her anførte eksempler kan overføres til alle andre afskygninger af de ideer, der for 50 år siden havde deres blomstringstid. Der ligger ikke i det en beklagelse over, at denne ideernes store tid er forbi — kun en konstatering af de faktiske forhold.

Tilbage bliver så at finde frem til et grundlag, hvorpå vi i dag kan arbejde på de mange forskellige fronter.

Problemet er for mig at se ikke så svært at klare, men det kræver, at vi erkender de forhold, vi arbejder under.

Denne erkendelse er vel i realiteten også den største hindring for, at vi kan finde frem til den fællesnævner, vort folkelige og politiske liv i dag må gå ind under.

De politiske ungdomsorganisationer forsøger stadig at holde de oprindelige ideers fane højt — uden at ville se, at disse faner blafrer så underligt for vinden uden mening.

Nogle af de ældste folkelige ungdomsorganisationer gør det samme; men de formålsparagraffer og ord, der engang var ideernes lov, er blevet til fraser uden mening og indhold for den moderne ungdom.

Jeg tror, det er afgørende nødvendigt for os at erkende, at man i dag ikke kan bygge videre på en eneste af de ideer, der tidligere var bærende i vort land. Disse ideer har haft deres store værdi; men de har stort set sejret og kan ikke

bruges til at bygge videre på. Den enkelte ide er i dag for lille til at kunne tænde den ild, der får ungdom til at slås. Vi skal ikke opgive den idemæssige baggrund, vi skal ikke gøre det hele neutralt, men vi skal hver især have vores lille ide til at blive den baggrund, vi arbejder ud fra. Skyttebevægelsen, afholdssagen, den politiske ide, af hvad art nævnes kan, er for lille til, at vi kan få dem til at være nok i sig selv.

Derfor må vi sætte ind på at sprænge de rammer, der er blevet en hemsko i vort arbejde, til fordel for et folkeligt fællesskab på tværs af ideologierne. Vi må prøve på at forstå, at vi ikke slås for en ides udbredelse, men for noget, der er større end en snæver ide. Vi har som ungdomsledere og politikere den svære opgave at gå ind i en hjælpetjeneste på alle fronter uden at have det solide rygstød, som en snæver ide kan give.

Derfor er vores opgave i dag mange gange sværere end tidligere. Men den får også et større og for mig at se sandere perspektiv.

Vi skal ikke gå ind i idrætsarbejdet, fordi vi vil bruge idrætten som et middel til at nå et afgrænset mål — (sammenlign skyttebevægelsens første tid) —, vi skal gøre vort arbejde i idrættens tjeneste, fordi vi tror på, at idrætten, i dens mange former, er en så værdifuld faktor i et moderne samfund, at den ikke behøver kristelige, nationale, politiske, folkelige eller andre ideer som baggrund for at have værdi.

Vi skal ikke gå ind i politisk arbejde for at fremme en bestemt politisk ide — vi skal arbejde politisk, fordi vi føler vort medansvar for det folk, vi tilhører. Alle de mange sociale og samfundsmæssige problemer, vi daglig stilles over for, kan ikke løses ud fra en enkelt politisk ides synsvinkel. Ser vi ikke sammenhængen og fællesskabet mellem de forskellige ideer, kommer det hele til at mangle noget, og vi ender som statister i en sags tjeneste, der kun er til for vor egen skyld og ikke for de menneskers skyld, vi er sat til at tjene.

Tendensen mod et fællesskab uden snævre ideologiske rammer viser sig mere og mere. Ledere fra de forskellige ungdomsorganisationer begynder at kunne være i stue sammen uden at skele til, fra hvilken organisation man kommer, og uden netop at se det som sin største opgave at fiske modparten over i sin egen fiskedam. Endnu er der dog mange grænser at sprænge, før man går ind i et ungdomsarbejde for at tjene mennesket og ikke for at tjene en ide eller sag.

Vi må tilbunds erkende vor virkelighed; vi vil blive tvunget til det, hvis vi ønsker at komme i kontakt med ungdommen.

Og det er vel det, der til syvende og sidst er det centrale?

Thormod Petersen.

HOLDNINGSPROBLEMER OG HOLDNINGSGYMNASTIK

For menigmand har begrebet altid været forbundet med en rank ryg og et løftet hoved. — Altså noget æstetisk.

For videnskabsmanden forbindes det med legemets funktionsdygtighed, og han har ikke kunnet bevise, at en rank rygsøjle skulle gøre individet mere arbejdsdygtigt, og derfor tvivler han om nytten af den såkaldte gode holdning.

Vi, der tror på den, har ikke andet end vor tro med henvisning til det skønhedsmæssige. — Det batter jo ikke altid mod dem, der må tage hensyn til det, der kan bevises, og handle ud derfra.

Men videnskaben arbejder stadig, og da vi før har set, at den er bagefter praktisk viden, håber vi, at den engang vil finde beviser frem til vor fordel.

Gymnastik er Danmarks nationalidræt. 185.000 organiserede gymnaster plus mange tusinde, der udenfor foreningerne dyrker denne idræt. Tillige kan jeg nævne konditionsgymnastikkens udbredelse iblandt de øvrige idrætsgrene, hvor den indgår som et naturligt led i den daglige træning.

Et helt land er gået ind for gymnastikken gennem dygtige idealisters banebrydende arbejde. Disse mennesker byggede på troens grund, og gennem den viden, man efterhånden fik om menneskelegemet, blev gymnastikken tilrettelagt, bredte sig over hele landet, blev indført som obli-

gatorisk skolefag og gjorde mange mennesker smukkere, sundere og stærkere. — Altså det, man i dag udtaler tvivl om. —

Den vigtigste ting, at gymnastikken er en kilde til glæde og berigelse, erkendte man, men det synes ikke at interessere videnskaben.

Og dog — det er på vej. —

Samspillet mellem sjæl og legeme er endnu uudforsket og rummer mange hemmeligheder. Man aner nok et og andet — men savner bevis.

Videnskaben skal være nøgtern, og selv om den har lov til at have sine teorier, skal bevismateriale foreligge, før den udtaler sig endeligt.

Det er i sin orden — men derfor er der ikke noget i vejen for, at jeg kan omtale en ny teori, som, undfanget af videnskaben, åbner helt nye perspektiver for holdningsproblemet.

Den er vældig interessant — men først lidt tørt stof. Det er et nødvendigt grundlag for forståelse af denne teori.

Anatomien (læren om det sunde legemes bygning) kortlægger hele legemets led, muskler og øvrige organer. Ud fra den viden, man fik ved at studere disse, blev gymnastikkens øvelser tilrettelagt. Ved at strække nogle muskler, forkorte andre og smidiggøre leddene, skulle man kunne opnå den ideelle holdning.

Men så kom fysiologerne (fysiologi: læren om det sunde legemes funktioner) og dermed konditionsgymnastikken, der ikke alene tager sigte på holdning, men også på større ydedygtighed. Man prøver gennem en mere naturlig arbejdsmåde at tilstræbe frie, lette bevægelser, fuld beherskelse over legemet i og udenfor gymnastiksalen.

Kan vor gode gamle holdningsgymnastik da ikke længere bruges?

Vist kan den det. — Fysiologerne piller blot ved arbejdsmåden i gymnastiksalen. Til gengæld kan det være, at de sammen med psykologerne vil give blomster til tusinder af delingsførere, der arbejder for det, de tror på, gennem før-

omtalte teori, der går ud på, *at der er et nøje samspil mellem sindstilstand og holdning.*

Nu er det muligt, at »de kloge« ikke vil synes om, at jeg forkorter en videnskabelig afhandling til nogle få linier, men det får ikke hjælpe. — Jeg må prøve at gøre meningen forståelig for alle og ikke gøre det så langt, at man ikke gider læse det.

Man kan forlænge muskler og smidiggøre led, det er rigtigt. Men forkorte f. eks. rygmusklerne således, at de i deres forkortede tilstand er i stand til at holde ryggen rank, er meget tvivlsomt.

Det vil kræve statisk arbejde gennem længere tid, og da statisk (stillestående) muskelarbejde er meget trættende og uhensigtsmæssigt, bliver det ikke gjort ad den vej.

At musklerne *må arbejde* for bevarelse af den gode holdning, er imidlertid givet — men hvordan?

Nu kommer vi til teorien!

Man har opdaget, at der ved siden af de nerver, der får musklerne til at trække sig vilkårligt sammen under viljens herredømme, findes nogle mindre nervetråde, der har fået navnet — *gammafibrene*. Man har sporet deres forløb *fra* det afsnit i hjernen, der antages at være centrum for *vor følelsesmæssige opførsel, og til* musklerne.

Det antages — som det forsigtigt hedder i teorien — at *såvel* den muskelspænding og uvilkårlige bevægelser, man ser hos stærkt nervøse mennesker, som de legemlige udtryk for sindsbevægelser, f. eks. sorg, nedtrykthed eller glæde og begejstring, skyldes omtalte hjerneafsnits indvirkning på musklerne gennem *gammafibrene*.

Musklernes arbejdsmåde vil da være sådan, at muskelfibrene afløser hinanden. Den ene hviler, medens naboen arbejder, og træthed indfinder sig ikke.

Ud fra denne teori forstår man bedre, hvorfor delingsførerne har opnået så store resultater.

Lige fra tiden med den gamle, stive svenske gymnastik til Niels Bukh og videre frem, har de gennem deres eksempel, deres humør og livfuldhed forstået at gøre gymnastik-

timerne til en oplevelse og gjort gymnasterne tillidsfulde og sikre på sig selv. Kort sagt — *gjort dem holdningsbevidste*.

Det blev ikke gjort på *een* aften. Følelsen for den gode holdning skulle indarbejdes, men gymnastiksystemet har ikke været det afgørende.

Det vigtigste var og er stadig at forbedre sindstilstanden hos gymnastikkens udøvere og bevidst fremholde gymnastikkens formål.

Gymnastikken har hævdet sig gennem pionerernes ildhu, over gymnastikteoretikernes tørhed og videnskabens tvivl, og nu kommer måske beviserne på den tro, man hidtil har arbejdet på.

Det skal vi være taknemlige for, og det skal virke ansporende i det arbejde for gymnastikken, der stadig må være et vigtigt led i vor ungdomsopdragelse.

Svend Aage Thomsen.

OM FODBOLD

Året 1955 vil vel ikke gå over i fodboldhistorien som et af dem, der vil huskes længst, men et og andet af skelsættende betydning har vi dog oplevet.

Tilbøjeligheden til at opsummere alt i resultater for- tegner for mange mennesker billedet og giver bedømmelses- mæssig slagside, når status gøres op.

Vi har ikke kunnet opvise de store resultater, som tåler sammenligning med f. eks. 1948, men vi har ganske givet lov til at tale om en beskeden fremgang fra sidste år.

Der lyder stadig røster om overgang til professionalis- men eller evt. såkaldt halvprofessionalisme ud fra det syns- punkt, at man ad denne vej skulle kunne højne spille- standarden.

Vor første — iøvrigt meget tidlige — landskamp mod Holland, der er gået over til professionalismen, gav på ingen måde noget bevis herpå — tværtimod. Vore amatører stod så absolut distancen.

Yderligere har vi vel lov at sige, at årets øvrige lands- kampresultater har været absolut hæderlige og gav os bevis på, at der også indenfor amatørernes rækker kan fostres virkelig dygtige fodboldspillere.

Jeg vil endog vove den påstand, at enkelte af vore spil- lere gennem en intensiv træningsindsats har placeret sig i

høj international klasse. Mulighederne for enhver, der har evnerne, er altid til stede, spørgsmålet er blot, hvor intensivt man går op i træningen. Det er stadig den — og vil stadig være den — det hele står og falder med.

At man indenfor den øverste fodboldledelse også anerkender dette, vidner årets ret omfattende fællestræning såvel for de unge talenter som for de egentlige landsholdspillere.

Vi havde fra skolens side den glæde i udstrakt grad at være med i denne træning. Forårets fællestræning var for en væsentlig del henlagt her til skolen; træningen for de unge talenter fandt i sommer ligeledes sted her, og endelig havde Svend Aage Thomsen og undertegnede den glæde at få lov til at forestå fællestræningen i henholdsvis Aarhus og Odense samt udarbejde retningslinierne for denne. Vi var begge vældig glade for opgaven og fik også gennem spillernes egne udtalelser mange bekræftelser på, at det var en træning, som de havde virkeligt udbytte af på det konditions-mæssige område.

Enkelte spillere har således fremhævet, at fællestræningen for dem var det, der gav formen den sidste afpudsning og muliggjorde den fine indsats. D. B. U. følger derfor uden tvivl successen op til fordel for toppen af vore fodboldspillere. At det vil give sig udslag i bedre resultater, derom vidner såvel dette år som tidligere, hvor man har forsøgt noget tilsvarende.

*

Hvad en eventuel overgang til professionalismen vil indebære, understreges i øjeblikket bedst af synspunkter, som den hjemvendte Jørgen Leschly Sørensen (Lesch) efter sin Italiens-karriere har gjort sig til talsmand for i sin lige udkomne bog. Han fremfører bl. a. heri, at han som et udmærket taktisk træk finder det naturligt, at man skulle tillade en spiller at sparke bolden langt væk, når der er dømt frispark til modparten, for at skaffe sit eget forsvar tid til at blive intakt. Hvem der i så tilfælde vil have størst fordel af frisparket, er ikke svært at se.

Andre af hans synspunkter — på linie med ovennævnte — viser os til tydelighed tendensen i prof.-fodbolden. Leschly, der i det civile liv er lærer og nu træner for sin gamle klub OB, burde have bedre forudsætninger end mange andre for at se det direkte demoraliserende i en sådan optræden, men årene i Italien har øjensynligt sat deres spor.

Nej, lad os fortsat være amatører og sætte karakteropdragelsen i højsædet, kun derigennem vil de virkelige resultater kunne nås.

*

I år er der tillige fremsat konkret forslag om en omlægning af Danmarksturneringen. Den succes, som 12 hold i 3. division har været, har fremkaldt det naturlige ønske om, at også 1. og 2. division blev på 12 hold.

Forslaget har været gennemdrøftet og blev sendt i udvalg, hvorfra der nu foreslås ovennævnte udvidelse, men tillige, at 3. division kommer til at omfatte 2 kredse — en øst- og en vestkreds — hver med 12 hold.

Derudover ønsker man en omlægning af turneringsåret, så man kommer til at følge kalenderåret, altså indenfor dette færdigspiller den enkelte turnering.

Udvidelsen af divisionerne lader der til at være ret stor stemning for, hvorimod der er divergerende opfattelser med hensyn til værdien af omlægningen med hensyn til at følge kalenderåret.

Uden at skulle kommentere det nærmere mener jeg, at begge dele er af positiv værdi og indirekte vil være med til at højne spillestandarden.

Forslaget skal nu til vedtagelse i D. B. U.s repræsentantskab i februar n. å. Bliver det vedtaget der, vil turneringen, der påbegyndes i efteråret 1956 være kvalificerende for udvidelsen, der vil give ikke mindre end 16 nye hold chancen for at komme i 3. division — såfremt denne udvides til 2 kredse.

Omlægningen til kalenderåret vil derefter ske ved, at

man spiller en tredobbelt turnering fra efteråret 1957 og til udgangen af 1958, hvorefter man vil være klar til at følge kalenderåret fra foråret 1959.

Denne skelsættende nyhed, som altså i år er fremsat som konkret forslag, tager det sin tid at få indordnet, men den lange og vanskelige overgang er så absolut sin pris værd.

*

Af andre nyheder på fodboldfronten kan nævnes, at man på det nordiske lovforsamlingsmøde har forslag fremme om at indføre bl. a. udvisning på tid — i lighed med, hvad der har været kendt i håndbold, samt forslag om at ændre begrænsningslinierne for målfelt og straffesparkfelt til cirkelbuer — ligeledes som kendt i håndbold.

Den logiske begrundelse for sidstnævnte forslag — iøvrigt fremsat af finnerne — er, at der fra ethvert af disse felters yderpunkter bør være lige langt til målet.

Hvilken skæbne disse sidstnævnte forslag vil få, kan der endnu kun gisnes om.

*

Som de anførte forslag lader antyde, kan der i de kommende år ventes ret revolutionerende ændringer med hensyn til fodboldspillets ydre rammer, men formålet med spillet bør fortsat følge de amatørlinier, vi hidtil har arbejdet efter.

Al den megen tale om overgang til prof.-systemet bør snarest forstumme, efterhånden som vi erfarer professionalismens sande ånd, sidst dokumenteret gennem Leschlys horrible synspunkter, der kun kan være inspireret gennem hans professionelle år.

Tage Søgård.

VIGTIGE ÆNDRINGER I HÅNDBOLDREGLERNE

Det internationale håndboldforbund har vedtaget nedenstående ændringer, og Dansk Håndbold Forbund har affattet sit nye reglement i overensstemmelse hermed.

De vigtigste ændringer er følgende:

§ 2.4 (*ny*): Under kampen må der ikke skiftes bold, med mindre der er tvingende grund dertil.

§ 3.1 (*ændring*): Hvert hold består af 11 spillere, 9 markspillere og 2 målvogtere, af hvilke kun 7 (6 markspillere og 1 målvogter) samtidig må befinde sig på spillepladsen (frikast). De øvrige 5 er udskiftningsspillere. Målvogteren må aldrig benyttes som markspiller, men det er tilladt at lade en markspiller erstatte målvogteren (jvfr. 8.9).

§ 3.5 (*tilføjelse*): Udskiftning kan foretages når som helst under spillet, og spillerne skal ikke melde sig til dommeren.

Udskiftningsspillerne må først betræde spillepladsen, når de spillere, der skal afløses, har forladt den (frikast).

Udskiftningsspillerne skal have plads i nærheden af tidtageren, således at denne uden vanskelighed kan kontrollere, at de alle befinder sig på de anviste steder.

Udskiftningen skal finde sted i umiddelbar nærhed af udskiftningsspillernes plads (frikast).

Udskiftning af målvogter kan dog finde sted fra mållinien umiddelbart ved målet.

§ 4.6 (*ændrede tider*): Spilletiden er for herrer 2×30 minutter med 10 minutters pause; ved turneringer som regel 2×15 minutter uden pause.

For alle andre hold er spilletiden 2×20 minutter med 10 minutters pause; ved turneringer som regel 2×10 minutter uden pause.

Hvis anførerne er enige derom, kan dommeren forkorte pausen.

§ 4.8 (*tilføjelse*): Den ved afbrydelse tabte tid lægges til samme halvleg. Dommeren alene afgør, hvor lang tid der skal lægges til; men har pligt til at underrette tidtageren og anførerne derom.

§ 4.10 (*tilføjelse til første afsnit*): Hvis en kamp er blevet fløjtet for tidligt af, skal dommeren, såfremt spillerne endnu ikke har forladt spillepladsen, sætte spillet i gang igen. Hvis bolden ved afbrydelsen befinder sig i målfeltet, genoptages spillet ved udkast herfra (udkast eller målkast). Befinder bolden sig ved afbrydelsen udenfor spillepladsen, genoptages spillet ved indkast. I alle andre tilfælde sættes spillet i gang igen ved dommerkast fra midten af spillepladsen.

§ 4.11 (*ændring*): Hvis det er bestemt, at der i tilfælde af uafgjort kamp skal spilles videre, forlænges kampen efter en pause på 5 minutter og efter ny lodtrækning med 2×5 minutter for herrer og $2 \times 3\frac{1}{2}$ minut for alle andre spillere; ingen pause mellem halvlegene. Sluttes denne forlængelse uafgjort, skal der, efter 5 minutters pause og ny lodtrækning, fortsættes med endnu en forlængelse på 2×5 min. for herrer og $2 \times 3\frac{1}{2}$ min. for alle andre spillere; ingen pause mellem halvlegene. Sluttes denne forlængelse også uafgjort, skal der ansættes en ny kamp.

§ 5.2 (*anm. ændret*): Et skridt er foretaget, når den ene fod er blevet løftet fra jorden og atter sat til denne, eller når en fod er flyttet fra et sted til et andet. Det er altid tilladt at sætte den anden fod hen til den, der blev flyttet.

§ 6.4 (*ændring*): Det er forbudt at spærre for en modspiller med arme, hænder eller ben (frikast, jvfr. dog 6.7).

§ 6.8 (*tilføjelse*): forsællig at kaste bolden på en modspiller eller på faretruende måde at finte den mod ham (frikast).

§ 7.2 a og b (*ændring*): a) Rører en spiller med bolden i hånden modpartiets målfelt, skal der altid dømmes frikast (jvfr. 17.15 d).

b) Rører en spiller, som ikke har bolden, modpartiets målfelt, skal der dømmes frikast, hvis han skaffer sig nogen som helst fordel derved, ellers intet (jvfr. 17.15 d).

§ 14.6 (*ændring*): Ved straffekast. Ingen spiller må røre bolden, før den har rørt målvogteren eller en målstang (frikast).

§ 17.7 (*ny*): Ved spillemåder, der strider mod spillets ånd, skal der gives frikast og advarsel. Ved gentagelse: frikast og udvisning af de pågældende spillere for resten af spilletiden (se også 3.2 anm.).

§ 17.8 (*ny*): Afbrydes spillet på grund af usportslig optræden, skal det genoptages med frikast mod det hold, hvis spillere forårsagede afbrydelsen.

§ 17.9 (*ny*): Ved usportslig optræden overfor dommeren skal der altid gives frikast og advarsel, evt. frikast og udvisning.

§ 17.12 d (*ændring*), nu § 17.15 d: Måldommeren skal markere som følger:

d) Hvis en angriber skaber sig en fordel ved at røre målfeltet, eller hvis han med bolden i hånden rører dette, skal flaget med strakt arm holdes mod det punkt, hvor målfeltet blev berørt. Måldommere skal ikke markere, når spillere berører eget målfelt.

Det var de vigtigste regler, som er trådt i kraft ved håndboldsæsonens begyndelse. § 4.6 sættes dog kun i kraft for D. H. F.s to Danmarksturnerings-divisioner, medens spilletiden for de andre forbund og foreninger fastsættes efter deres proportioner og bestemmelser.

Hvordan er så reglerne blevet modtaget, og hvordan har spillet udartet sig?

Der er ingen tvivl om, at de har skabt en total forvirring.

Der tales så meget om, at armspærringen er blevet tilladt igen. Men det er den ikke. Den er stadig forbudt iflg. § 6.4, og skal straffes som alle andre forseelser.

Ændringen er, at der nu ikke står noget i reglerne om, at den skal straffes med advarsel og udvisning i gentagelses-tilfælde.

Det benytter spillerne sig af, da dommerne mangler den nødvendige myndighed til at holde det hårde spil nede.

Det betaler sig ikke længere at spille »pænt«. Spillerne tager sig større friheder end tidligere, og det er nu helt umuligt for de små folk at få stregspillet frem, vi må nu alle til at skyde langskud.

Der bliver spillet betydeligt hårdere end nogen sinde før. Spillerne får lov til omklamringer — forfra og bagfra, flåen og riven i modstanderne, og man spørger sig selv: har dette noget med håndbold at gøre?

Det er blevet en fordel at ødelægge et angreb ved armspærring. Modstanderne får ganske vist frikast, men er slået ud af angrebsrytmen, mister en oplagt målchance og må begynde forfra.

Den fortolkning, vi nu arbejder efter, er ikke baseret på små haller med dommere, der grundet på den evige omlægning af reglerne og forskellig fortolkning af dem får vanskeligt ved at være på højde med situationen.

Vi må have klarere linier.

Knud Thomassen.

REDSKABSØVELSERNE I GYMNASTIKTIMEN

For 20 år siden var det uden tvivl lettere at være delingsfører i gymnastik end i dag. Man havde f. eks. så at sige ingen problemer med at fastlægge gymnastiktimens indhold. I næsten alle forsamlingshuse så man da også gymnastik efter den samme recept, og det gav i grunden en vis fasthed i arbejdet, som i hvert fald den unge delingsfører nød godt af.

I de senere år er der derimod stadig dukket nye ting op, som den energiske og samvittighedsfulde delingsfører føler sig forpligtet til at følge med i og tage stilling til; samtidig med er det mange steder et stort problem i det hele taget at holde sammen på gymnasterne. Al respekt for den idealistisk indstillede danske delingsfører!

Jeg kunne her have lyst til at orientere jer om noget af det nye i gymnastikken; men en del kender I jo fra skolen her, og desuden mener jeg, at der de fleste steder er mere brug for en indsats med hensyn til undervisningen i redskabsøvelser.

Hvor ofte har jeg ikke på mine tilsynsaftener set gymnastik efter planen: øvelser på gulvet den største del af timen, derefter lidt arbejde ved ribberne og endelig redskabsøvelser de sidste 10 minutter; medens undervisningen i de formgivende øvelser ofte er særdeles grundig, bliver der næsten ikke undervist i de få spring på buk, plint og rullemåtte.

Det kunne måske i denne forbindelse være på sin plads at vise den inddeling af timen, vi bruger på skolen. Til de to afdelinger bruges lige lang tid!

1. afdeling:

- a. gang og løb.
- b. formgivende øvelser på gulvet.
- c. øvelser ved ribber og bomme.

2. afdeling:

redskabsøvelser (spring, øvelser på rullemåten og evt. visse ligevægts- og hævovelser).

Der er ingen tvivl om, at langt de fleste gymnaster sætter pris på, at den sidste halvdel af timen altid anvendes til redskabsøvelser, men samtidig stilles kravet til delingsføreren om at gøre undervisningen lige så effektiv som i de formgivende øvelser.

Der er dog også problemet med at finde et tilstrækkeligt antal øvelser, for spring over buk, overslag på plint og øvelserne på rullemåten giver ikke arbejdsstof nok til en interessevækkende og alsidig undervisning i redskabsøvelser. Der er imidlertid øvelser nok at tage af, også selv om man i forsamlingshuset kun har buk, plint og rullemåtte. Behersker I ikke så mange redskabsøvelser, som I mener at have brug for til en vinters undervisning efter den ovennævnte plan, så tag til delingsførermøder, kursus o. lign. og lær nye spring.

En anden årsag til, at redskabsøvelserne giver for lidt udbytte, er den, at alle gymnaster bliver sat til at springe ved samme redskab, også selv om der er 20 gymnaster på holdet. Ved den fremgangsmåde bliver undervisningen jo kedsommelig og lidet effektiv! Der er i enhver sal redskaber til mindst to troppe; 6—7 gymnaster i hver trop anser jeg for det bedste, og derfor må jeg for det meste i børneskolen anvende 6 troppe.

Arbejdet i en trop er måske nok lettest at organisere, hvis alle gymnaster skal udføre den samme øvelse; men jeg mener ikke, at dette skal være et absolut krav. I de fleste tilfælde vil man ved den fremgangsmåde stille for store krav til de mindre dygtige gymnaster, samtidig med at de dygtige ikke føler, at opgaven kræver nogen indsats fra

deres side. Jeg har i de sidste 5—6 år i mellem- og real-skolen forsøgt mig med følgende metode.

Ved hvert redskab ligger en liste over øvelserne, ordnet efter sværhedsgrad. Når en dreng har lært en øvelse, får han den godkendt af mig, hvorefter jeg viser den næste øvelse og en evt. modtagning dertil; dog vil en anden dreng i troppen ofte have lært denne øvelse, således at han kan vise den og derved aflaste mig. På den måde bliver enhver gymnast stillet overfor en opgave, der passer til hans gymnastiske udvikling. Erfaringen viser, at metoden giver bedre resultater i skolen end den gængse; dog giver jeg den grundlæggende undervisning i øvelser på rullemåten efter den anden metode, ligesom jeg af og til sløjfer det individuelle arbejde og forlanger en bestemt øvelse, som jeg vil gøre lidt ekstra ved, f. eks. indøve som strømspring.

En undervisningsmetode som den her skitserede stiller naturligvis meget store krav til både leder og gymnaster, og selvfølgelig er metoden lettere at gennemføre i skolen end i det frivillige arbejde. Her står man sig ved at begynde med at anvende metoden ved et enkelt redskab.

Som eksempel på en øvelsesliste vælger jeg en af de korte:

*Spring på buk på tværs + hest med pude
på langs bagved.*

1. Indv. opspring p. buk efterfulgt af udv. overspring.
2. Indv. opspr. p. buk efterfulgt af indv. overspring.
3. Indv. opspr. p. buk efterfulgt af overslag med hovedstøtte.
4. Vandret udv. overspring m. håndaftryk både på buk og hest.
5. Vandret indv. overspr. m. håndaftryk både på buk og hest.
6. Overslag m. hovedstøtte over hest efter håndaftryk p. buk.
7. Vandret udv. overspr. m. omkringvending; håndaftryk både p. buk og hest.
8. Overslag p. strakte arme efter håndaftryk p. buk.

I de sidste 5 øvelser ville det være rart med et springbrædt; men sørg for en effektiv modtagning, indtil gymnasterne er sikre!

Hensigten med denne artikel har ikke været at give jer et par brudstykker af en springmetodik, men kun at give jer impulser til en mere effektiv undervisning i redskabsøvelser, til gavn for det gymnastiske arbejde og til glæde for gymnasterne — og jer selv.

Hermed alle gode ønsker for julen og det nye år.

Erik, Anita og Poul Andersen.

OM AT FØLGE MED

I den jævne, daglige gerning, som den former sig for de fleste mennesker, bør vi alle søge at følge med, så godt vi kan.

Hvor end vort virkefelt findes, må dette selvfølgelig først og fremmest passes, og i evt. udviklinger inden for dette har vi — hvis vi er vort ansvar over for vor gerning bevidst — pligt til at følge med.

Dernæst bør vi søge at følge med i, hvad der sker omkring os — både herhjemme og ude i den store verden.

At følge med! I hvad? kan man spørge. Og svaret må blive: Det beror på, hvad det enkelte menneske har lyst til, og hvad det har forudsætning for at følge med i.

Lad mig i flæng nævne blot nogle af de utallige emner, som kalder på de forskellige menneskers særlige interesser og evner: videnskab, maler-, digte- og bygningskunst, kirke og skole, politik, musik, teater, sport o. s. v. o. s. v. Så mangesidigt er det menneskelige samfund efterhånden bygget op, at det må svimle for en ved tanken om bare at skulle følge med i en brøkdel af det nævnte. Her sætter det enkelte menneskes evner og interesser selv grænsen for, hvor meget eller lidt det kan følge med i.

Ingen behøver i dag at savne midlerne dertil. Oplysningens og kundskabens bord står dækket gennem ordets, bøgernes og dagbladets verden, hvoraf enhver kan nyde, som han nemmer.

Hvorfor?

For at dygtiggøre og berige os selv og derigennem — efter bedste evne — forsøge at være til gavn for vore medmennesker og den gerning, vi står i; thi kun gennem det, vi selv er, føler og tænker, kan vi være noget for andre.

»Hvad du evner, kast af i det nærmeste krav,
det skal bæres helt frem af en voksende elv —«

(Bjørnson.)

Signe Troelsen.

Kære sommerpiger 1955!

Tænk, at det nu snart er et halvt år siden, vi — efter tre dejlige måneders samvær og samarbejde — tog afsked med hinanden.

Gennem adskillige breve fra mange af jer — enkelte ligger endnu foran mig her på mit skrivebord og venter på besvarelse — ved jeg, at ikke så få af jer allerede står midt i gerningen som gymnastiklærerinder, og for de af jer håber og ønsker jeg, at I må magte opgaven til gavn og glæde for jer selv og de gymnaster, der er jer betroet.

Ofte sagde jeg til jer i sommer: Vær altid vel forberedt til hver eneste undervisningstime. Dette er en nødvendighed for at kunne undervise godt og med en god samvittighed. Men noget, der er af endnu større betydning, er, at I — efter bedste evne og vilje — underviser på en sådan måde, at I igennem jeres undervisning skaber glæde og livsmod til de gymnaster, I står som leder for.

Først glade mennesker — siden dygtige gymnaster.

Når jeg nu — i denne stund — ser tilbage på den tid, I blev mig betroet, håber jeg, at jeg i nogen grad evnede dette for jer i sommer.

I evnede i hvert fald at give mig rige og glade timer, og minder derom vælder i dette øjeblik frem i mit sind.

Tak for brevene og den tillid, I derigennem viser mig! Skriv endelig, hvis der er nogle »nødder«, I ikke selv kan knække. Jeg skal stadig hjælpe jer, så godt mine evner og min tid tillader.

Så sender jeg jer da hermed mine bedste ønsker om en god jul og et rigt og lykkeligt nytår.

Tak for 1955!

Jeres

Signe Troelsen.

På tur.

KÆRE GAMLE ELEVER!

En himmelstormer!
Lysseer og optimist!
men alligevel realist.

Der er gået mange år, siden jeg i første årsskrift, 1944, skrev:

Under beskedne ydre rammer måtte vi begynde vort skolearbejde, og skolens fuldendelse ligger stadig i det uvisse. Uden tvivl har vi endnu mange vanskeligheder at overvinde og mange prøvelser at skulle igennem, inden de bygningsmæssige og ideelle mål er nået, men —

»Hvor der er vilje, er der også vej.«

1945:

Vi troede i vor optimisme, at når krigen først var forbi, så ville det ikke vare længe, inden vi kunne komme i gang med byggeriet, men det har lange udsigter.

1946:

Hvornår vi kommer i gang med byggeriet, er der vel ingen, der kan udtale sig om under disse vanskelige byggeforhold.

1947:

Med udvidelsen har det lange udsigter. Byggesituationen er vanskeligere end nogen sinde før.

1948:

Hvorledes går det med det planlagte byggeri? Ikke godt, der gives ikke tilladelse til skolebyggeri endnu.

1949:

Nu har jeg virkelig godt nyt at fortælle. D. I. F. er gået ind for soklens færdiggørelse, men der er et stykke vej tilbage endnu, inden vi kan sætte spaden i jorden.

1950:

Desværre er der så godt som intet nyt. Vi mister dog ikke troen på, at det vil lykkes os at få en fuldt moderne skole bygget. Vi må blot se i øjnene, at det vil vare længere end beregnet.

1951:

Skolen skal udbygges engang, og den bliver det også, men vi må gøre os klart, at tiden er ikke inde endnu.

1952:

Jeg ville gerne kunne bruge skabertrangen, der var i mig, til at fuldføre denne lille skole, men jeg har gennem årene løbet panden mod en mur så mange gange, at det en overgang gav hovedpine og sløvede tanker.

Stærkere kræfter må vælte muren eller gøre den svagere, og så går jeg igen ind for sagen med friske kræfter.

1953:

Jeg selv kan kun gøre så lidt, jeg har kun at håbe på, at de gode mænd i skolens bestyrelse kan finde en vej frem. Det ville være let at opgive, hvis der ikke var brug for den, men det er der.

1954:

Hvad er det, der får mig til at se så lyst på sagen, efter at jeg i flere år har været præget af en vis tilbageholdenhed, når jeg skulle fortælle om mulighederne for færdiggørelsen af skolen?

Nu skriver vi 1955.

Vi er godt på vej. En del forhindringer er ryddet bort. Vi skimter målet forude.

Vi var klar over, at vi skulle gennem flere instanser med byggesagen. Dette ville tage sin tid, og det slog til.

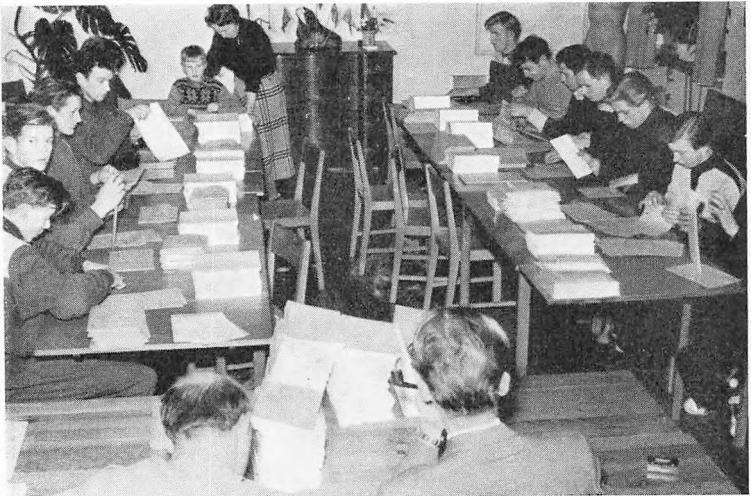
Sagen er i øjeblikket så vidt, at undervisningsministeriet har godkendt planerne og tilsikret os støtte i henhold til højskoleloven, og tilbage er nu byggetilladelsen, der beror hos boligministeriet.

Da byggesituationen i øjeblikket er meget vanskelig, kan vi ikke gøre regning på nogen snarlig afgørelse, men vi vil ikke lade nogen mulighed til fremme af sagen uforsøgt.

Det er tanken at lade udarbejde detailtegninger i det nye år, således at vi med kort varsel kan gå i gang, når vi hører godt nyt fra boligministeriet.

D. I. F.s jubilæumslotteri, der foruden 150.000,00 kr. vil give os stor moralsk støtte, er nu i fuld gang. Vi har grund til at stole på Vejle kommunes fortsatte velvilje, ligesom Vejle bys borgere, skolens mange venner samt idrætsorganisationerne med D. I. F. i spidsen har tilsagt os støtte.

Jubilæumsåret er 1956. Selv om vi ikke kan forvente skolen færdigbygget i dette år, skal og må vi i gang, og alle gode kræfter arbejder på det.

Årsskriftet pakkes.

I troen på et godt og begivenhedsrigt nytår, går jeg med lyst sind i gang med at fortælle om året, der svandt.

Vinteren gik upåklageligt.

Vi var ikke mange, men kvaliteten var god, og der var gå-på-mod og interesse for at lære. Hvad kan vi så ønske mere?

Oplevelser var der nok af, gamle elever vil mindes deres egen tid, når jeg nævner vore besøg på byens forskellige virksomheder, god anskuelsesundervisning, som vi er virksomhederne taknemlige for.

Ugentlige filmsaftener med film fra U. S. A., Norden, Shell, D. I. F., Falck, F. D. B. m. m. gav god og lærerig underholdning.

Også eleverne var flinke til at underholde på skift med lærerne.

Vi hyggede os sammen på skolen og på vore ture i omegnen.

På glat is.

Længere ture blev der også lejlighed til. Håndboldlandskamp i Aarhus og deltagelse i håndboldstævne i Vejnehallen samt den store Aarhus tur med besøg hos F. D. B.,

I »Den gamle By«.

mindeparken, Den gamle By, domkirken, rådhuset, cirkus-revy om aftenen, det sidste kunne vi have undværet.

Frk. Søndergård på K. F. U. K. var værtinde ved en bedre frokost, og vi mindedes gamle dage på Idrætsskolen.

Tiden efter jul var rig på oplevelser. For det første kom der flere elever til 3 mdr.s kursus den 6. januar, og for det andet var der næsten hver eneste week-end kursus-besøg, der bragte ekstra liv til skolen.

Vintereleverne var gode værter og deltog aktivt, hvor der var noget af interesse.

Rask Nielsen, Elmo Pedersen, kaptajn H. H. Jacobsen fra Folk og Værn og Willy Falck Hansen fortalte og underholdt på deres udmærkede måde.

Idrætsprøverne knob det med at få afviklet. Vinteren

Da skorstenen faldt.

varede usædvanlig længe, og da lærer Ingemann Kvist kom som censor til håndbolddommerprøver, var der sne endnu.

Det gik med håndbold, men det kneb mere med at løbe i sne, så vi måtte søge ud på landevejen, der var nogenlunde snefri, højde- og længdespring måtte foregå i gymnastiksalen.

Trods disse handicap klarede alle prøverne.

Alle eleverne overværede V. A. G.s forårsopvisning for bagefter at kunne diskutere og kritisere gymnastikken sammen med stævnets dommer, Valdemar Bonde. Det var meget lærerigt.

Gymnastikundervisningen var i vinter lagt i hænderne på lærer Poul Andersen, Vejle, der løste opgaven på en fortrinlig måde. Eleverne og ikke mindst vi var glade for Poul Andersen og hans gode måde at undervise på.

Knud havde fået overdraget håndboldundervisningen og gik med vanlig ildhu til opgaven og løste den godt.

Den tolvte vinterskole var slut, en travl april måned forestod, men det er vi vant til, vi glæder os kun til de travle dage.

Tilslutningen til dette års sommerskole var fin. Dertil var vejret aldeles strålende hele tiden, således at den ikke

kunne undgå at blive en succes. Vi har lov at sige, at alt gik, som det skulle, både hvad arbejde og det mere fornøjelige angik.

Vor nye gymnastiklærerinde, Signe Troelsen, afløste på fortrinlig måde Gerda Høgdall, som havde måttet melde forfald. Signe vandt såvel elevernes som vore hjerter. Desuden opnåede hun et fint resultat, ikke mindst hvad de små opvisninger og det undervisningsmæssige angik. Som noget nyt havde pigerne også menuetdans ved siden af folkedansen.

Endnu et nyt ansigt deltog i undervisningen, Inge Amdi. Hun havde den svære opgave at være elev og lærerinde samtidig, idet hun underviste pigerne i kjolesyning. Men hun gjorde det godt.

Inden vi fik set os om, var de første to måneder gået, og årets elevmøde stod for døren. Det store arbejde, der går forud for denne vor største dag, var også i år et slid for pigerne, men de tog det alle med godt humør.

Deres flid blev belønnet gennem usædvanlig stor tilslutning til mødet, idet der var mødt ca. 200 gamle elever samt gæster fra ind- og udland.

Lørdag aften var vi som sædvanlig samlet i gymnastiksalen, hvor jeg havde den glæde at kunne fortælle om de lyse udsigter med hensyn til den længe ventede udvidelse af skolen.

Efter aftenkaffen så vi nogle nye film, hvorefter luren traditionen tro gik til skihophakken, som ved Knuds og pigernes initiativ var malerisk illumineret. Et smukt fakkel-tog medvirkede yderligere til at forhøje stemningen. Der blev blæst fanfare og oplæst prolog. Denne afslutning blev om muligt endnu mere stemningsfuld end tidligere. En skøn oplevelse. Efter aftensangen gik »nogle af os« til ro.

Søndag morgen var der efter morgensang og flaghejsning generalforsamling i elevforeningen. Hvad der skete på denne, kan I læse andetsteds.

Idræt og boldspil gik som sædvanlig med liv og lyst.

Forstander Hagelsø holdt i år foredrag og talte om den

Menuetpigerne.

tid, han var på den jyske, samt om, hvilket privilegium det er at have været elev på en sådan skole.

Gymnastikopvisningen og menuetdansen gik lystigt fra hånden. Pigerne havde selv syet skønne dragter til menuetdansen, og de gjorde vældig lykke.

Komedien var i år begunstiget af strålende vejr, og det muntre stykke »Hovedsagen er, at man er rask« blev fint spillet og fik stort bifald.

Derpå en lille svingom i gymnastiksalen. Her viste jeg

»Hovedsagen er, at man er rask«.

desuden min sidste nye farvefilm »Forunderlige verden«, som jeg har haft fornøjelsen at glæde mange mennesker med.

Aftenens overraskelse — blomsterdronningen — blev kort efter af små gardere kørt ind på friluftsscenen, hvor hun dansede et par smukke danse. Dronningen var ledsaget af Knuds lille Jytte, som derefter trådte frem på scenen og kastede blomster ud til tilskuerne.

Blomsterdronningen.

Den tørre sommer hjalp os til at få et fint bål, som knitrede lystigt og skabte den sædvanlige stemningsfulde afslutning på et vellykket elevmøde.

Heller ikke tiden efter elevmødet levnedes pigerne megen frihed. Allerede 14 dage senere skulle vi give gymnastikopvisning og deltage i et idrætsstævne i Thorsager. En god ide, som var undfanget af Inge Amdi og Arne, Thormods broder, som nu opholder sig i Thorsager.

Vi benyttede lejligheden til at se os om på denne tur. Bl. a. var vi i Den gamle By i Aarhus, beså under præstens vejledning rundkirken i Thorsager, således at vi samtidig blev beriget med skønne indtryk.

Gymnastikken gik fint, og i idræt vandt vi holdkampen over Randers amtshold og Salling.

Vi blev indkvarteret privat, hvor man rigtig krædede op for os. Om aftenen var vi samlet med værtsfolkene i forsamlingshuset, hvor jeg først viste film, og derefter dansede vi et par timer.

Næste søndag bød på ikke mindre end to opvisninger. Om eftermiddagen var vi i Vingsted for at give opvisning i gymnastik og menuetdans for et stort publikum. Desværre ødelagde det meget dårlige trægulv lidt af opvisningen for os, men pigerne klarede det pænt alligevel.

Med lynets fart gik det så hjem til skolen for at få lidt mad. Snart sad vi igen i rutebilen på vej til Hvirring for at give opvisning i Jenny Jensens dejlige have. Også her var der stort fremmøde af publikum. Det blev en skøn oplevelse, hvor vi sluttede med at danse på græsplænen i den dejlige sommeraften.

I Jenny Jensens have.

Søndagen efter kunne pigerne nyde det, da inviterede Knud på morgenkaffe, og pigerne forsmåede ikke tilbudet, de spiste oceaner af rundstykker med smør.

Heller ikke den traditionelle lange tur gik vi glip af. Det blev turen over Jelling, Brande til brunkulslejerne i Søby, over Herning til Videbæk, hvor vi besøgte Knudsens have, gennem Ringkøbing til Hvide Sande, her badede vi og dan-

Besøg i brunkulslejerne.

sede kædedans i de høje bølger, videre til Henne Strand, hvor min broder har købt et dejligt sommerhus; vor medbragte mad blev her pudset op med krydderier og et dejligt kaffebord.

Godt trætte begav vi os hjemad, et herligt minde rigere.

Idrætsmærke- og dommerprøverne blev afviklet under liv og humør, selvom det kneb med at få tid til at passe dem ind i det hårdt spændte program.

En hyggelig afslutningsfest afrundede sommerskolen, det var med vemod, vi sagde farvel til hinanden, men mange gode minder gemmer vi gensidigt om en herlig sommer på den jyske.

*

Som jeg omtalte i min indledning, er Dansk Idrætsforbund nu gået ind for en udvidelse af *vores skole*, derfor må vi i fællesskab hjælpe dem med at løse opgaven.

De nødvendige midler til dette formål har D. I. F. tænkt at skaffe gennem et stort landslotteri, som skal sælges i forbundets jubilæumsår 1956, altså næste år.

Lodsedlerne bliver udbudt til salg gennem foreningerne, der skal forudbestille dem, men vi kan dårligt lade forbun-

det og foreningerne alene om dette arbejde. Vi må også vise vilje til at hjælpe.

Derfor beder jeg jer om at forudbestille det antal lodsedler à 2 kr., som I hver især kunne tænke jer at aftage. I må sende meddelelse her til skolen om antallet og samtidig indbetale beløbet plus 70 øre til anbefalet porto på skolens girokonto, nr. 19087, da lodsedlerne skal betales forud. Lodsedlerne vil så blive jer tilsendt sidst i februar måned næste år, da udsendelsen begynder 14. februar.

Prøv også at afsætte nogle hos venner og bekendte, så vi kan få så mange afsat som muligt.

Læg jer nu i selen og lad os få nogle pæne ordrer fra jer, der er meget fine gevinster at avertere med. Hør blot her: En flyverejse til De olympiske Lege i Melbourne, 1 pers., værdi 10.000 kr. En rejse til Østen med ØK, 1 pers. (med skib til Bangkok), værdi 10.000 kr. En flyverejse til Los Angeles (polarruten), 1 pers., eller en flyverejse til New York for 2 pers., værdi 10.000 kr. 4 stk. Lambrettascoters, værdi 4250 kr. 3 stk. Køb hvad De vil (i 3 kbhvske stormagasiner), værdi 4000 kr. Desuden fjernsynsapparater, 12 pers. sølvspisebestik, oliefyr, et års tobaksforbrug, mange rejser til udlandet, motorplæneklipper, køleskab, støvsuger, et kronometer og et væld af dejlige schweizer-stopure.

En meget fin gevinstliste, som skulle gøre det let at afsætte lodsedler.

Kære gamle elever, skal vi ikke give hinanden hånden på at hjælpe D. I. F., når de nu så beredvilligt har ladet dette lotteri afholde bl. a. til fordel for en udbygning af jeres skole. Vi bør i forening være de første til at slutte op bag det.

Vi stoler på jer, derfor de bedste ønsker for julen og det nye år.

Jeres

Bjarne, Birte, Ingrid og Svend Aage Thomsen.

ELEV MØDE

Lørdag den 23. juni fra middag til mandag morgen den 25. juni. Som sædvanlig medbringer vi sengetøj og idrætstøj.

Der vil som sædvanlig ske store ting, og et par herlige dage er sikrede på forhånd.

Nærmere vil blive jer tilsendt i god tid før elevmødet, men reserver allerede nu dagene og gør mænd, koner og kærester opmærksomme på, at de må lade jer rejse, og gerne selv tage med.

På gensyn!

Svend Aage Thomsen.

SKOLENS KURSUSVIRKSOMHED

1715 kursussøgende fordelt på 49 kursus fortæller klart, at året 1955 har været vort hidtil bedste. Havde vi haft plads til de forbund og institutioner, der ønskede at placere deres kursus her, ville det have betydet 50 pct. større belægning.

Behovet for kursus er stærkt stigende, og skolens rammer er forlængst sprængte. Da uddannelsen af ledere er af stor betydning, må skolen nødvendigvis udvides for at kunne klare sin del af denne opgave.

Heldigvis er byggeplanerne så langt fremme, at udvidelsen af skolen snart bør blive en realitet. Læs herom i brev til gamle elever.

*

Det blev Dansk Boldspil-Union, som åbnede sæsonen med 4 week-end-kursus for landsholdsaspiranter.

Vejle Boldklubs træner, Kaj Hansen, og A. G. F.s, Geza Toldi, ledede boldtræningen, medens gymnastikken og kon-

Fællestøring i skoven.

ditionstræningen var overdraget mig. Det var en interessant opgave med friske og villende unge. Medlemmer af D. B. U.s udtagelseskomité og bestyrelse overværede arbejdet. De, der har fulgt med, ved, at den gav et godt resultat.

Ligesom tidligere år havde Dansk Idræts Forbund ungdomslederkursus, som påny var overtegnet. Der måtte to kursus til, et sidst i januar, det andet først i februar. Ca. 100 ungdomsledere besøgte de to kursus. Ledelsen var som vanlig lagt i hænderne på P. W. Degner, K. K. Hansen, Aage Feldt, Ove Bøje, Aksel Bjerregård og Birgitte Harms. »Bedre ledere findes næppe,« udtalte en deltager. Vi siger det samme.

Dygtige ungdomsledere kan vi aldrig få for mange af, derfor ser vi med særlig glæde på disse kursus.

Dernæst lod Dansk Gangforbund afholde et week-end-kursus for unge kapgængere. Instruktionen var i de bedste hænder hos Harry Kristensen fra Odense, det foreningsmæssige tog Gøsta Lindahl sig af. Fra alle sider har der lydt rosende ord om dette kursus. Det var første gang, D. G. F. var her, vi glæder os til at se dem igen.

Flere atletikforeninger har aflagt skolen et week-end-besøg i vinterens løb. Kolding, Esbjerg, Vejle og Odense har vi kunnet hjælpe med råd og vejledning, og det har for-

håbentlig været med til at styrke sammenhold og kammeratskab i disse foreninger.

Marts måneds kursus blev lidt ud over det almindelige, idet vi da husede 25 af de bedste svenske cykleryttere med vor egen Eluf Dalgård i spidsen.

van Dinteren og Frode Sorensen.

Vor gamle, kendte landevejsrytter Frode Sørensen var kursusleder. Den hollandske træner van Dinteren var rytterne en storartet hjælper. Der blev bestilt noget, selvom vejret ikke var det helt ideelle.

I påsken kunne vi ikke huse alle de, der søgte herved. Vi måtte sige nej til mindst 50. Ved hjælp af vandrerhjemmet i Vejle lykkedes det os at skaffe plads til 172 mand, men vi måtte bespise dem i to hold 4 gange dagligt.

Det gik trods koldt og regnfuldt vejr, men vi havde nok spændt buen lidt for hårdt.

Cyklerytterne fra A. B. C. og C. C. var i overtal. Aksel Goltermann og Carlo Mogensen tog sig af A. B. C'erne, medens Ole Knudsen og Henning Larsen klarede tilrettelæggelsen for C. C.

Selvfølgelig cyklede deltagerne både frem og tilbage København—Vejle.

På vej mod København.

Dansk Atletik Forbund prøvede i år noget nyt, idet de havde indbudt unge kvindelige og mandlige talenter til en instruktionslejr her på skolen.

Knud Thomsen og Vita Hansen fra ungdomsudvalget fulgte arbejdet med stor interesse, og instruktørerne Georg Grelthund, Leo Pedersen, Helmer Broberg og Aksel Bjerregård var glade for den iver og lyst, deltagerne lagde for dagen.

Dansk Orienterings Forbund svigtede os heller ikke i år. De 20 deltagere fik en grundig undervisning af civilingeniør Olaf Andersen og Carl Grønberg.

En fornøjelig, men anstrengende påske var det.

Midt i april havde Århus Gymnastik Forening forlagt deres træningscenter hertil. De har bestilt plads her til næste år, bedre ros kan vi ikke få. Samtidig havde Vejle Amts Gymnastik Forening sit årlige dommerkursus i håndbold. 34 var mødt op, og formanden for D. d. G.s håndboldudvalg, Ingemann Kvist, gav dellagerne en grundig gennemgang af lovene.

Skolens aprilkursus var i år kun på 8 dage og havde stor tilslutning. Viderekomne fik lov til at arbejde med den idrætsgren, som de havde mest brug for i det daglige arbejde. Blandt deltagerne var flere fængselsbetjente på 3die års kursus.

Vi spiller Volley-bold.

Justitsministeriet ser med velvilje på dette kursus, og vi siger tak, fordi de så trofast år efter år sender deres folk herved for at dygtiggøre sig.

Håndboldspillerne havde henlagt deres fællestræning til skolen i bededagsferien under ledelse af den tyske instruktør Artur Hippler og Aksel Pedersen.

Idrætsmænd fra Ribe amt tilbragte også bededagsferien på skolen, hvor skolens idrætslærer Poul Andersen tog sig af instruktionen.

»Haderslev østre amt« var et nyt bekendtskab, de havde samlet foreningsledere til en week-end midt i maj med fore-

drag og praktisk undervisning i fri idræt og håndbold. Marius Riis stod for det praktiske, og Hans Simonsen var ordstyrer i livlige diskussioner om arbejdet med idræt og gymnastik.

Vejle »Olympia« skal også nævnes i vor kursusberetning for deres gode ide med at samle håndboldspillere fra Vejle amt til oplandsstævne her på skolen. 600 håndboldspillere var mødt op, og der blev spillet på 7 baner fra morgen til aften, indtil vinderne var kåret.

Det er tredje gang, dette stævne afholdtes her. Spillerne er glade for at komme her, og det er tillige en god propaganda for håndbolden.

I pinsen var alt optaget. Dansk Håndbold Forbund havde afslutning på fællestræningen med en ny instruktør Hans Geilenberger støttet af Aksel Pedersen. Sammen med det tyske hold fra TUS Hattingen fik de en glimrende træning; synd for dem, at det ikke gik dem så godt i V. M.

Afsked med TUS Hattinger.

Holdet fra TUS Hattingen var et dejligt bekendtskab. Der er mange, der vil huske »der grosse massør« og den gode aften, vi havde i spisesalen.

Foruden de danske og tyske håndboldspillere havde vi

også andre udlændinge, unge idrætsfolk fra »Elfsborg« i Borås og »Die Trekvogels« fra Holland. De var Vejle Idræts Forenings gæster og vore gamle bekendte.

Knap var de sidste rejst, før nye kursister rykkede ind. Det var Dansk Aften- og Ungdomsskoleforening, som havde et tekstilkursus for håndgerningslærerinder. Fagkonsulent fru Fenger, Tinglev, forestod undervisningen, og Carla Lillienburg tog sig af det praktiske. Det var en dejlig uge, som deltagerne høstede stort udbytte af. Forhåbentlig får vi lejlighed til at huse et nyt kursus af denne art.

I juni havde Højskolernes Sekretariat for første gang henlagt et 14 dages feriekursus her til skolen, og det fik stor tilslutning. Lærerkræfterne var de bedste, vi kunne få fat på. Rask Nielsen behandlede udenrigspolitik med henblik på Europas stilling i dag; arkitekt Helge Andreasen underviste i boliglære og nutidens boligproblemer, musikdirektør Elmo Pedersen havde sang og musik, Tage Søgård litteratur og psykologi, og jeg havde nogle dejlige ekskursioner med eleverne ude i naturen.

Efter elevmødet rykkede Dudderne ind på skolen, og det var niende gang, de var her. Som sædvanlig var det en dejlig uge med mange oplevelser. De fik i år deres ønske

Tyrolerdudder.

opfyldt med en tur til Slesvig og en vidunderlig skøn sejltur til Glücksborg slot. Afslutningen i tyrolerdragter med musik og underholdning var prikken over i'et. Vi tør næsten ikke tænke på, hvad jubilæumsåret vil bringe.

Vore gamle sommerpiger svigtede heller ikke i år. De havde fået selskab af gymnaster fra Esbjerg Gymnastik Forening, og under Anne-Lises kyndige ledelse tilbragte de en dejlig uge sammen med vore sommer elever.

Dansk Vægtløftnings Forbund havde den første søndag i juli samlet de jydsk vægtløftere til en instruktionsdag. Knud Jensen stod for instruktionen, og deltagerne fik virkeligt udbytte af dagen.

12 glade piger fra Frederiksværk under ledelse af Fritse Petersen tilbragte nogle gode dage her, og tiden blev godt udnyttet med idræt, gymnastik og håndbold.

Den stadige ledermangel var grunden til, at Jydsk Boldspil Union igen afholdt 3 begynderkursus i fodbold. De trofaste instruktører, Egon Thon, Ejner Jensen, og den nye, Oluf Skjelmose, gjorde deres til, at deltagerne fik et godt udbytte af disse kursus. Man kan nu spore tidligere instruktørers arbejde ude i marken, idet dette års drengehold var meget dygtige, og bedre blev de i de fire dage, de var her. I år var det drenge fra Haderslev F. K., I. F. Skjold, Sæby, Hammel G. F., Holstebro Boldklub, Ryomgaard I. F. og Varde G. F.

Efter J. B. U. kom Dansk Boldspil Union med deres fortsættelseskursus, også de var godt besøgt. Niels Thomsen og Vestervig Madsen var ledere, og da vejret var fint, blev der bestilt ekstra meget. Disse instruktører havde drenge fra Mariager Boldklub, Skjern G. F. og Skive I. F. til rådighed. Vi har været glade for drengeholdene i år samt for kursisterne, der har arbejdet virkelig godt.

Sophus Nielsens besøg savnede vi i år, men han var forhindret på grund af sygdom. Johs. Høiris og Niels Madsen glædede os imidlertid med deres besøg. Det liver op på et kursus, når den øverste ledelse viser interesse for det arbejde, der bliver gjort.

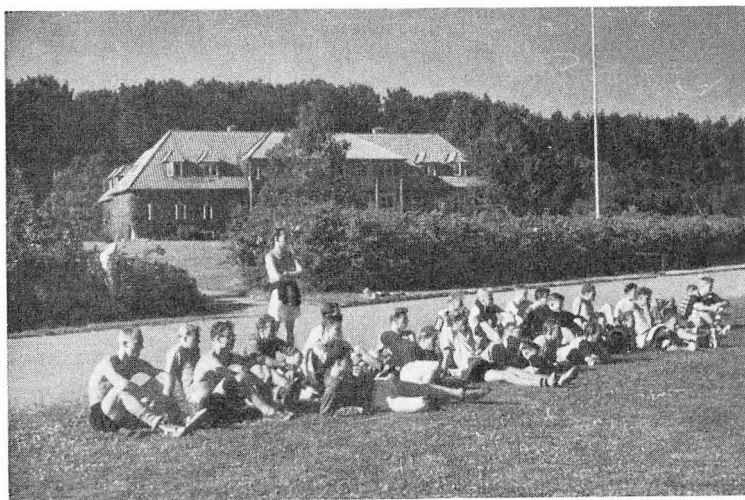
Dansk Arbejder Idræts Forbund kunne ikke undvære deres kvindekursus i år, og det blev genoptaget til »det stærke køn«s tilfredshed. De kvindelige håndboldinstruktører gik til sagen under Svend Aage Hansen og Charles Hjorts kommando, og den er ikke blid, men god. Pigerne havde fået selskab af kommende bordtennisinstruktører, ledet af D. B. T. U.s nye instruktør Tage Gyllenøhr, der mestrede hvervet fint. Dygtige småpiger og en god leder fra sjællandskredsens, Bodil Nielsen, var til stor støtte for kursisterne.

Sidst i juli fik vi igen stort rykind. Dansk Boldspil Union havde fået den glimrende ide at samle landets unge fodboldtalenter her på skolen. Opholdet varede i 8 dage. Foruden god træning og kampe i Silkeborg, Brande, Horsens og Vejle gennemgik deltagerne også D. B. U.s begynderkursus for juniorinstruktører. Instruktører på kursus var de bedst tænkelige, nemlig: Arne Sørensen, Vestervig Madsen og Henning Westergård. Kursusleder var Erik Hagensen.

De store modes.

Dette kursus var noget nyt, og det blev fulgt med stor interesse fra ledelsens side. Ebbe Schwartz, Niels Middelboe, Sir Stanley Rous fra det engelske og det internationale fodbold forbund, udtagelseskomitéen med Fritz Tarp i spidsen

D. B. U.'s talenter.

samt trænerudvalget, og alle var enige om, at dette kursus var værd at gentage.

Sammen med D. B. U. havde Dansk Arbejder Idræts Forbund sit årlige instruktionskursus i håndbold og fodbold,

D. A. I. jubileum.

og de sluttede juli måneds travle tid. Det var tiende år i træk, forbundet afholdt kursus på »den jyske«, og den gode stab af uddannede ledere har absolut været med til at hæve standarden indenfor. D. A. I. Egøn Gundal og Herluf Nielsen forestod som sædvanlig instruktionen. Charles Hjort og Henry Nielsen var dygtige kursusledere. Tante Gudrun var i år gæst, men stadig lige optaget. Drengene kom fra Københavns-kredsen, og en tidligere kursist, Poul Nielsen, havde en dejlig, men bestemt måde at tage drengene på.

Grundet fællestræningen og V. M. havde Dansk Håndbold Forbund kun et begynderkursus i år. Det havde samlet ca. 30 deltagere fra de lokale forbund. Aksel Pedersen tog sig på glimrende måde af kursisterne, lovfortolkningen var overdraget til Aksel Kolsted, som gjorde det godt. Munkebjergturen og håndboldkampene med Mølvang er faste traditioner.

»Købmandsskolen«s kursus med Lizzie i spidsen var i år udvidet med Bolbro Gymnastikforening, leder Svend Gude. De to foreninger havde et fint samarbejde med D. H. F. og kunne hjælpe hinanden med undervisning og instruktion. Det er et prisværdigt initiativ, de to foreninger her har taget, og deltagerne betaler selv udgifterne under opholdet. Flere burde følge i samme spor.

Dansk Cricket-Forbund havde som tidligere år instruktørkursus for viderekomne. Den dygtige engelske instruktør J. Hankinson gav deltagerne en grundig undervisning i cricketspillets teknik og taktik. Hans Andreasen var en dygtig tolk og kursusleder og var medvirkende til, at kursisdeltagerne fik lært en masse. Drengene til bistand for instruktørerne manglede heller ikke. De kom fra Varde, Horsens, Holstebro, Esbjerg, Nykøbing M. og Silkeborg.

Jydsk Amatør Bokse Union havde tre kursus i træk for bokseinstruktører under Jens Christensens kyndige ledelse. Deltagerantallet var ikke så stort som de foregående år, men der blev ikke bestilt mindre af den grund. J. A. B. U.s bestyrelse var censorer og bedømte instruktørernes kvalifikationer.

Bordtennisspillerne var sammen med de to ovennævnte hold. De boltrede sig med den lille bold i »hallen« fra morgen til aften, og som sidst var de inddelt i tre hold. Ole Holst, der var ny leder. Kurt Schandorph og Knud Garvald forestod instruktionen. Kursusledelsen var lagt i de bedste hænder ved Chr. Helmer-Jørgensen. Svenske gæster og bestyrelsen fra bordtennisunionen overværede kursus, og den afsluttende eksamen, som jeg selv deltog i og klarede. Det var iøvrigt 5. gang, dette udmærkede kursus fandt sted.

August måned bragte et nyt og interessant kursus til skolen. Det var Manufakturhandlerne udenfor Købstæderne, som i år havde henlagt deres kursus til Jylland.

Dette kursus i varekundskab og kundebetjening havde samlet ca. 50 deltagere. Udvalget havde sammensat et godt

Leo Frederiksen arbejder med uld.

program med praktisk varekundskab, film, foredrag, udstillinger og besøg på fabrikker. Kursuslederen Leo Frederiksen var i høj grad medvirkende til, at deltagerne øgede deres kundskaber og hentede de fornøvelser, der må til for at følge udviklingen.

En festlig afslutning med uddeling af diplomer samt taler af M. u. K.s kursusudvalg, købmand Jens Jørgensen, Aarup, N. Chr. Jensen, Nr. Aaby, og deres dyglige sekretær, Helge Madsen, sluttede den udmærkede uge.

Dansk Badminton Forbund genoptog deres kursus fra 1953, og det havde samlet mange deltagere. Forbundets bedste instruktører, Svend Kobberø og Chr. W. Petersen, var til disposition. Robert Møller var kursusleder, og Ole Mertz sekretær. Teorien tog Hans Hansen sig af, den blev ikke kedelig. Ekspeditionssekretær i D. I. F., C. Vincent, talte om D. I. F.s opbygning, organisation og formål. Ole Mertz fortalte om og viste film fra turen til Malaya. Forbundets formand, konsulent N. P. Kristensen og frue overværede og deltog i hele kursus. Spil og undervisning foregik i hallen i Vejle, og der var udelt tilfredshed med de resultater, der blev nået.

Vort årlige old-boys-kursus havde samlet stor deltagelse med en del nye ansigter. Ugen bød også i år på noget nyt. Aksel Bjerregårds foredrag og glimrende lysbilleder fra Grønland, badeture til Snaptun og Rosenvold, besøg på »en kendt« fabrik i Vejle, storkampen i Aarhus mellem A. I. A. og A. G. F., spadsereture i vor skønne omegn samt volleyball, idræt og gymnastik. Alt dette indgik i den daglige timeplan tillige med det finske bad. Der hersker stor tilfredshed med disse old-boys-kursus, og vi bestræber os fra skolens side på at holde de store traditioner i ære. Gid mange flere må få den glæde og fornøjelse, det er, at være deltager.

Gymnastikforeningen »Olympia«s efterårs-håndboldstævne sluttede vore travle måneder, og der var fin tilslutning til dette gode arrangement.

I den stille september måned rykkede malerne ind og gjorde alt nyt og fint igen.

I skolernes efterårsferie havde vi påny stort rykind med hele 3 kursus.

Først Dansk Idræts Forbunds fortsættelseskursus for ungdomsledere, som i år havde samlet god tilslutning. Programmet var meget omfattende og omhandlede følgende: foreningsteknik, gruppearbejde, foredrag, praktisk idræt og underholdning. C. C. W. Honoré, P. W. Degner, K. K. Hansen, Aage Feldt, Aksel Bjerregård, Tage Søgård og jeg selv havde deltagerne i de forskellige fag.

Dette første kursus af denne art her i Jylland fik et vellykket forløb, og som en af deltagerne sagde til mig: »Det er det bedste kursus, jeg har været med til, dem skulle vi have flere af.«

Det sidste nye kursus i år var et sportsfiskerkursus for juniorene. Det var Danmarks Sportsfiskerforbund, som i samarbejde med Vejle Sportsfiskerforening var arrangør. Dette kursus beviste, at der var stort behov for det, og blev

Geddefangst.

afgjort en succes. Vejle og omegn har jo fine fiskemuligheder, og skønt vejret var overskyet og køligt, ænsede drengene ikke kulden, som bed i hænder og ører, og deres flid blev også belønnet med flere gode fangster. »Vi straffer hele skolen med gedder,« sagde en af drengene. Ledelsen var lagt i hænderne på »Sportsfiskeren«s redaktør, Bent Lemche, med Julius Wedege som assistent. Lokalkendte sportsfiskere var deltagerne behjælpelige med råd og vejledning.

Deltagerne i det nordiske sportsfiskermøde, som blev afholdt i Vejle, overværede afslutningen.

Det sidste kursus i år var esperantisternes, men først afholdtes den årlige karavanefest, som bliver bedre og bedre besøgt.

De udenlandsture, som Friis arrangerer for esperantisterne, er meget interessante, det erfarer man tydeligt af de film, der er optaget, og ved samtale med dem, der har været med.

Friis er en dygtig leder og organisator. Gid han må få held og lykke til at få sit store ønske opfyldt, at fylde hele skolen med kursister.

Dermed sluttede den hidtil længste kursussæson.

Til slut en tak til de mange foreninger, selskaber og gæster, som aflægger skolen et besøg. Her er altid åbent hus.

Vi skylder Dansk Idræts Forbunds ledelse en stor tak for alt det, den har gjort for skolen og dens kursus i sommer. Tak til specialforbundene og kursisterne for de dejlige dage og timer, vi har tilbragt sammen.

Glædelig jul og et godt og lykkebringende nytår med tak for året, der er gået.

Ingrid og Svend Aage Thomsen.

NYT FRA GAMLE ELEVER

Kære sommerpiger 1944!

Tak for alle jeres gode breve, dejligt var det at høre fra jer. Anna har fået en søn mere, han hedder Bo, og Birgit er nu så stor, at hun kan gøre tjeneste som barnepige. Marie har lagt gymnastikken på hylden til fordel for folkedans og engelsk. Gunhild med familie har det godt derhjemme; hun fortæller, at Karen som sædvanlig er stærkt optaget — spiller håndbold og leder to hold gymnaster i Frederikshavn. Hedvig var sidste år på de Canariske øer, nu er hun blevet forlovet og venter på at blive gift til foråret. Gerda har nydt den dejlige sommer og har været på mange gode udflugter. Inger, Grete og Meta har ikke ladet høre fra sig. Johanne hjælper sin mand i købmandsforretningen i Rødby og har det fint. Jytte er deres lille solstråle, der tager al overflødig tid. Jeg har det selv fint her i Stockholm, var i sommer på en herlig tur til Østrig med mange oplevelser.

Vi sender jer alle de bedste ønsker for julen og det nye år — med en tak, fordi I altid er så trofaste til at skrive til os.

Ingrid og Johanne.

Vinteren 44—45.

Kære kammerater fra jubilæumsholdet!

Jeg sidder her i min lune stue i Skovhytten på »den jyske« og skriver »nyt«; i den anden stue sidder min kone og spiller, så tonerne ruller rundt i luften og danner en behagelig baggrund

for arbejdet. Jeg har ikke fået noget nyt om vor årgang, men synes alligevel, at der her i årsskriftet skal lyde en hilsen til jer.

Tak, fordi der var så mange, der troppede op til elevmødet. Det er rart igen at være sammen med kammerater fra år tilbage og opfriske gode minder. Selv om vi nu har haft jubilæum, må vi alligevel se at holde kontakten vedlige — dels gennem årsskriftet — dels ved stadig at komme til elevmødet.

Om mig selv er der bare at berette, at jeg blev gift den 7. august d. år, min kone er lærerinde, og vi arbejder begge i Vejle. Vi har fået lov til at bo her i »Skovhytten«, vi har malet og tapetseret, og her er hyggeligt, kan I tro. Vi har det dejligt! Kommer I forbi, er I hjertelig velkomne.

Hjertelig hilsen og gode ønsker til jer alle. *Thormod.*

Kære sommerpiger 1945!

I bliver måske skuffet, når I læser »nyt fra gamle elever« og opdager, at der ikke er ret meget stof i år. Det er ikke lykkedes for os at få noget samlet sammen. Vi plejer at støtte os til vandren-

bogen, men vi har ikke set den i umindelige tider, så nu håber vi, der er en, der får dårlig samvittighed og sender bogen videre. Tak til jer, der sluttede op til elevmødet, hvor vi havde det festligt. Dejligt at se hinanden efter 10 års forløb. I må nøjes med denne lille hilsen med ønsker om en rigtig glædelig jul og et godt nytår.

Tove og Harriet.

Kære kammerater fra 45—46!

»Vi må altså konstatere, at det er 10 år siden, vi mødtes på »den jydsk«, og heldigvis blev vi mærket af det, så vi aldrig glemmer det. Selvfølgelig skal vi samles *alle* mand i et par dage«. Således lød det i et af de svar, vi fik på de rundskrivelser, vi sendte ud. »Fru R. Lund« fra Bøjden skrev: Tak for brevet forleden! Nå, så du vil høre nyt. Men der er »Intet nyt fra vestfronten«. Jeg har det godt sammen med kone og børn — stadig kun 2 — altså børn. Ditte og jeg lever jo som et par drosler — hun slår og jeg triller.

Karl Jensen, Herskind, skrev: Jeg har modtaget jeres brev og kan tilslutte mig jeres tanker og håber samtidig, at der kommer mange til elevmødet. Jeg har mit hønseri og rugeri endnu, men har igen fået lidt mere tid til håndbold og idræt.

Hans Borgen Uhre oplyser, at han er lærer på Salling Ungdomsskole, Jebjerg, og at han har haft en masse skønne oplevelser her. Dels med selve skolearbejdet, dels med det frivillige ungdomsarbejde, han deltager i, blandt andet har han været med i Holbæk i sommer som repræsentant for Salling G. F., det idræts-hold, der reddede mesterskabet i land. Uhre leder selv en del hold — måske har nogen i Ungdom og Idræt læst om hans forsøg med musik til gymnastikken? Om elevmødet skriver han: I alle tilfælde skal jeg gøre mit bedste for at kunne være med og gøre flokken størst mulig. Ja, det ville unægtelig være morsomt igen at ses allesammen og at få en dag på skole.

Om Heine kan berettes, at han har vundet et stort sølvfad i Øresundsugen, samt at Adler er fast mand om bord og iøvrigt ikke har forandret sig. For Heine gælder det, at han har lejet lejlighed i Søllerød samt købt møbler, så den skulle være god nok med, at han skal giftes nu — og det er endda den pige, han har gået med de sidste 5—6 år.

Endvidere kan det oplyses, at Bo Toft Boesen har været i Jylland og er blevet ringforlovet der. Niels Vase Jensen læser på seminariet i Skive.

Og så tager vi et brev i hele sin ordlyd — netop fordi dette på så udmærket en måde giver udtryk for, hvad der er skrevet til os om travlhed hos de enkelte. Dette brev forklarer jo også

lidt om, hvorfor der er nogle, vi ikke hører fra, og som kontakten på en eller anden måde er hørt op med. Men denne kontakt må vi have bragt i stand til næste elevmøde — vi må opleve det gamle fællesskab, og selv om det nok aldrig vil blive det samme, som da vi var elever, så tror vi, at det vil blive en oplevelse, der vil være god at leve videre på.

Og så Poul Lundgaards brev — holdets Benjamin.

Kære Niels Peder Knudsen!

Mange tak for dit brev, der ad omveje har nået mig i dag. Ja, 10 år er et meget langt tidsrum, når man tænker på, hvor meget ens tilværelse har forandret sig siden da. . . . Mon det i det i det hele taget vil være muligt at fremkalde stemningen fra den tid? Det er ikke sikkert, men det er muligt.

For mit vedkommende har tiden efter skolen i Vejle været så begivenhedsrig og travl, at minderne *næsten* er gået i glemmebogen. Jeg er så fast forankret i mit arbejde, at det vil være vanskeligt at give håndslag på festen endnu.

Til brug for årsskriftet vil jeg gerne give nogle oplysninger, men samtidig vil jeg sige, at jeg ikke har fået tilsendt årsskriftet siden 1950. Det har naturligvis også svækket kontakten.

Data: 1946—50: Silkeborg seminarium. 1950—51: Mørks skole, Hillerød. 1951—53: Soldat. 1953—54: Mørks skole, Hillerød. 1954—?: Førstelærer ved Sødring skole pr. Dalbyover. — Familienyt: Gift den 3. april 1953. Jesper, født 12. marts 1954, Henrik, født 26. september 1955. — Idræt: 1946—50: Silkeborg Idrætsforenings A-hold. Seminarielandsholdet 1948. 1950—54: Frederiksborg Idrætsforenings mesterrækkehold. Desuden har jeg været en del ude at rejse: I Norge 4 gange, Sverige 2—3 gange, Tyskland $\frac{1}{2}$ år og Schweiz som medlem af Unge akademikers kor i København. Nu går min tid med skolearbejde på forskellig vis. Foruden normal skole har min kone og jeg både alm. aften-skole og aftenhøjskole. I sommer har børnene taget idrætsmærket. Det var et festligt arbejde. De talte ikke om andet i den tid, det stod på.

Og så slutter Poul Lundgaard:

Kunne du ikke sørge for, at jeg fik årsskriftet igen. Det ville være morsomt at erfare, hvordan det er gået de andre på holdet.

Ja, pladsen tillader desværre ikke at berette om flere, men det gælder for alle dem, vi hørte fra, at der er sket meget i disse 10 år. — Vi håber ikke, at I bliver fornærmet over, at vi intet beretter om den og den, for det var netop den. I ville høre om. ikke? Men ham hører vi om, når vi mødes til elevmødet den 22., 23. og 24. juni. — Program sendes senere.

Efterskrift:

Gode ven. Jeg sidder her ved mit skrivebord og roder med mine papirer og finder derved dit brev. Selv om det er lidt sent, sender jeg alligevel en hilsen. Her går det godt med forretning og familie. Jeg har tre mand på værkstedet osv. Søren Ambolt.

NB. Du fik alligevel hilsenen med, fordi det måske kan appellere til, at flere får rodet op i deres breve og får svaret os. Vi skal have jer alle med til sommer. Husk det, når I taler med nogle fra 45—46.

Og hermed de venligste hilsener fra

Niels Peder Knudsen. Villy Vilstrup.

Sommerpigerne 1946.

Hallo jubilæumspiger!

I år er det 10. gang, vi bringer nyt til årsskriftet, og da vandrebogen er forsvundet som dug for solen, er denne hilsen i årsskriftet vor eneste kontakt med hinanden. Lad os derfor ikke svigte den!!!

Anna Sønderjyde leder igen i vinter gymnastik, denne gang et motionshold. Ellers har hun nok med at holde styr på sine to småpiger, som er et par rigtige gavtyve. Endnu en hilsen fra Sønderjylland sender Ellen Tagensen. Hun har lagt idrætten på hylden og dyrker nu som hobby strikketøjet, da der ventes »storkebesøg« til marts.

Vi rejser videre op gennem Hovedlandet og går på visit i Vesttarp hos Kirsten Fensvig, der sammen med sine tre børn byder os velkommen. Kirsten bor nu nær sit barndomshjem, hvor hendes mand er landbrugslærer. Helboe viser sig fra sin friske side og har forøget familien med endnu en datter. Hjemmet og pasningen af børnene kræver al hendes tid, så det er forlængst slut med atletikrekorderne. Anna og Gøttler har været hjemme i Laasby et års tid, men er igen på farten. De ville ikke stå tilbage for Kirsten og Helboe og har derfor også tre børn. Om Gerda Møller hører vi, at hun har to pragtfulde gutter, som hun nu og da forkæler med en biltur. Hun har selv kørekort og besøgte i sommer Ellen, da hun var hjemme på ferie.

Fra Doense sender Ellen mange hilsener. Hun har nu to rolinger, og sammen med gården optager de en masse tid, så der bliver næppe lejlighed til at dyrke gymnastikken, før de små er lidt mere fra hånden. Ellen og hendes mand har jo overtaget hendes barndomshjem, der tager sig storslået ud på fotografiet, som fulgte med hilsenen. Rigmor sender i sit bidrag et billede af deres to henrivende unger. Hun har i september været på ferie-

kursus i Vinding; men nåede ikke at aflægge Den jyske et besøg, hun kommer i stedet til elevmødet. Familien er flyttet til en lystejendom med mindre slid, så der nu bliver mere tid til at nyde livet.

Vi genoplever nu Søndergaards råb: »Kom så fynbo« — »Der er stof i dig« o.s.v. o.s.v. Jo, jo, vi husker tydeligt vore kære fynboer, men se om de husker os. Kære fynboer, gør noget ved det. Vis, at Søndergaard har ret. Mød op med os andre til elevmødet og gør jeres tavshed til skamme.

Den næste hilsen sender Gerda fra Gundsølille. Hun beklager meget, at sidste års hilsen udeblev, men gemalen havde ved en fejltagelse brændt brevet, inden svaret var afsendt. Familien blev i sommer forøget med en datter. Kirsten Larsen bor nu i nærheden af Roskilde, hvor hendes mand er blevet bestyrer af en stor gård. Hun længes efter besøg, og adressen er: Hyldeagergård pr. Havdrup. Gården er på 68 tdr. land og tip top moderniseret, oven i købet med fliser i kostalden, så familien nyder rigtig forandringen.

Ellen Laasby slår endnu sine folder hos direktør Bangs i Gentofte, hvor hun befinder sig strålende. Ellen — ligesom alle andre i København og omegn — efterlyser nyt fra Københavnskredsen. Vibi lover at komme til næste års elevmøde og sender de bedste hilsener til alle. Hun bor stadig i København og har nu to børn. Inga Willumsen har i sommer været elev på Askov højskole, hvor hun også befandt sig godt. Hun måtte for første gang svigte elevmødet i sommer, da Askov havde elevmøde samme dag som vi. Hun glæder sig allerede nu til næste års elevmøde, for, som hun skriver, *det* må da blive det helt store.

Eva sender trolig sin hilsen fra Norge. Hun har det stadig bravt og koser sig hjemme dagen lang. En gang om ugen har hun en butikspost, og det morer hende. Eva tænker så småt på at besøge Danmark til sommer, så håber vi alle, det bliver i forbindelse med elevmødet. Lizzie og Poul lever et lykkeligt familieliv i Søborg. De har igen i sommer været med Købmandsskolen på Den jyske. Da Poul er i fuld gang med studierne til ingeniør, får Lizzie stadig tid til lidt hold, dog svækkes interessen lidt med alderen, mener hun. Gudrun befinder sig stadig på Sundby hospital, hvor de »stakkels« patienter rigtig bliver forkælet. Gudruns planer er at søge udenlands til foråret, så hun dyrker med stor ivrighed engelsk i vinter.

Dagny sender en hilsen fra Nakkebølle hønseri. Hun passer hus, mand, laver mad til tre andre, så hun får ikke tid til idræt under nogen form. Hun slæber 1000 æg ind om dagen, så det er jo fint. Hun kommer til elevmødet.

Karin skriver fra Norge, at hun nu hedder Borge til efternavn. Hun er glad for at være gift, de har en lille dreng, som rigtig kan lave spilopper. Hun har været i København på bryllupsrejse sidste sommer, og hun synes, at det er en dejlig by at komme til. Hun sender hjertelige hilsener til jer alle fra Landeborg i Sarpsborg.

Jeg selv lever i bedste velgående, og her er nok at rive i. I sommer havde jeg besøg af Gudrun, Poul & Lizzie, så der blev rigtig opfrisket gamle minder.

Til slut sender vi jer alle og skolen de bedste hilsener med ønsket om en glædelig jul og et godt nytår — og så på gensyn — alle — til vor 10. elevfest til sommer. — Vel mødt!

Gudrun og Ingse.

Sommerpikene 1947!

Det er hyggelig, at det igjen har gått et år siden sist, jeg hadde forbindelse med mine skolekamerater fra 47, så jeg igen får forsøke å få forbindelse med dem.

Torill er den eneste av oss, som har en flokk med småpiker til trening en gang i uken. Inger skal gifte sig i det nærmeste, de holder på å bygge. Lisbeth bor fremdeles i Danmark, men kommer snart til Oslo og skal bosette sig her med mann og sine to barn. Synnøve har sluttet sin post og giftet sig. De bor et stykke utenfor Oslo og har en sønn på 2 månedter. Åse er fremdeles i Los Angeles. Hun giftet sig dernede, han er norsk. De har tenkt å komme tilbake om ikke så lenge å bosette sig her. Nu hadde jeg nettop en lang samtale med Reidun og hennes fire-årige sønn i tellefon, hun er akkurat den samme Reidun, som vi husker fra skolen. Tilslut ønsker jeg alle sammen God Jul og et godt Nytt År fra De 7 norske, 47.

Inga-Britta.

Kære kammerater 47—48!

Lidt om kammeraterne. Jens P. Kampp er gårdejer i Nårup på Fyn. Gift på tredie år og far til en dejlig pige. Han vil deltage i gymnastik, men er ikke leder af noget selv. Carl Chr. Jørgensen leder motionshold i Herlev, han bor: Hovedgaden 70 A, hvor det vil glæde ham at se kendte ansigter. Carl Chr. skriver, at han nu angrer, at han var så doven, han kunne godt have brugt noget af den lærdom nu. Knud Jørgensen er blevet sat af Køges divisionshold. Hårdt og brutalt — efter at han nu et år har været der i vor bevidsthed — det var en navnebroder, skriver han. Han spiller dog stadig fodbold, leder 4 hold gymnaster og er dommer i Sorø amts turneringer.

Styrk har fødegården i forpagtning. Han har nok at gøre og er kommet i ungdomsnævnet. Han skal lede gymnastik i vinter. Han beklager, at vandrebogen er gået i stå. Ja, skam få den, der ruger over den. Synderen bedes sende den til H. Jørgensen, Årgab pr. Ringkøbing. Interesserede bedes skrive til mig, så starter vi igen, den gamle bog kommer så med rundt næste gang.

Peter Jakobsen har købt gård og er blevet bundet til hjemmet og konen, så der ikke bliver tid til noget andet. Peter foreslår, at vi mødes alle til 10 års jubilæum i 1957. (Det bliver dog først i 1958, idet vi regner fra det år, man går ud fra skolen. Red.) Hvis ikke vejene på Djursland og omegn efterhånden er blevet udbedrede, så de er til at færdes på, så er det ikke Arnes skyld. Han producerer vejmaterialer i stor stil, og det går fint med afsætningen.

Jeg selv terper stadig med børnene herude mellem hav og fjord. Vi spiller fodbold, håndbold og laver gymnastik. Har det stille og fredeligt, men jeg er måske den eneste af os, der har for lidt at bestille.

En rigtig god jul og et lykkeligt nyt år. *Henry og Knud.*

Kære 48-piger!

Tak for jeres breve; jeg havde ellers ventet at høre fra mange flere af jer, men ak nej, I ellers så trofaste piger. Det kan I ikke være bekendt.

Vores allesammens Petter bor stadig i København med sine tre børn — to drenge på 5 og $\frac{1}{2}$ år og en yndig datter på 3 år. Hun venter på en tolvler, så hun kan rejse over til sit fædreland, Jylland. Gudrun (Avernakø) fortæller, at hun nu har to børn, så der bliver ikke tid til gymnastik. Lizzie er stadig på kontoret, hun spiller håndbold — var i sommer på »den jyske« med elever fra Købmandsskolens Gymnastikforening. Poul har begyndt at læse til ingeniør. Ruth J. er igen begyndt at lede gymnastik, hun har et motionshold på 50 damer. Hjemme har hun to vilde krabater også kaldet sønner. Anna-Marie har endnu ikke haft heldet med sig og fået ansættelse som boligkonsulent. Hun arbejder på et kontor. På et hvilehjem i Luna i Norge træffer vi Emma, dog ikke som patient, hun er funktionær — har som sædvanlig været i Haslev i sommerhalvåret. Boes har skiftet efternavn til Marcussen. Hun er glad for at være gift, bor i Øsbæk på Als, hvor hun vikarierer lidt som sygeplejerske. I Hesselballe er Bertha bondekone og har meget travlt. Det samme gælder forøvrigt for alle landmandskonerne. Helboe har også travlt, de har begge to 2 børn at se til og ikke tid til gymnastik. Agnes (Fynbo) nyder livet i Sdr. Nærå i deres nye bungalow, hvor deres 3 børn

rigtig kan tumle sig i den store have. Hun er aktiv gymnast på ungpigeholdet.

Ella har det godt, hun regner med en lillesøster eller -bror til Lone i vinter. Magda er på samme hold, så Bjarne bliver ikke enebarn. Magda hjælper med kransebinderiet nu til julen. På Vordingborg seminarium finder vi Annalise, hun har bestået 1. del af sin lærereksamen og har ved siden af en del gymnastik. Der er ikke noget nyt fra Inger, men hun har det godt sammen med sin mand i Vrinnars. Den 30. juni blev moderværdigheden Esther til del, en lille 2¾ kilo's pige så dagens lys og fik navnet Connie. Hun er med sin familie flyttet til Skjold ved Horsens, hvor de bor i en gammel hytte fra 1864 med alle bekvemmeligheder — desværre udendørs. Hun har et ungpigehold i vinter. Emma B., hendes mand og deres Marianne var til elevfest i sommer, men var skuffet over den ringe tilslutning. Hun har det godt og er aktiv gymnast på motionsholdet. Gudrun J. er helt rask og har begyndt på lidt motionsgymnastik. Agnes (Mester) er ved at gå fra titlen, hvad hun beklager meget. Hun hjælper dog i holdkamp, håndbold o.s.v. Hun kommer sammen med Bjørn og fortæller, at hun er blevet udnævnt som tante til Bjørns henrivende unge. Jeg holder stadig lidt øje med Ruth (Simon) og konstaterer, at brødet bliver bedre og bedre i Ikast og omegn. Angående min egen personlige ringhed er der ikke meget at fortælle. Jeg har i år kun 4 hold gymnaster. Jeg håber, at så mange af os som muligt kan træffes til elevmødet for at vise, at vi ikke har glemt »den jyske«.

De bedste hilsener og ønsker for julen og det nye år.

Agnethe Korshøj.

Ulla Sommer-Pahl sender en hilsen fra Weser-floden, hun tager tit hjem til Sydslesvig, og hver gang tager hun en tur til Danmark. Hun længes efter at høre fra de andre sydslesvigere, så hun kan berette lidt om dem også. Hun sender hjertelige hilsener og ønsker til alle vennerne fra »den jyske«.

Ellen Hoel sender en hilsen fra sig selv. Klara og Lina har hun ikke hørt fra. Hun er nu kommet til Grand Hotel i Oslo. Hun har travlt med at indrette sig i sin nye hybel og har derfor slået alle rejseplaner ud af hovedet. Lever ellers et stille og roligt liv og ofrer megen tid på sin kæreste hobby: læsning.

De bedste jule- og nytårshilsener til alle i Danmark.

Ellen Hoel.

Kære kammerater 48—49!

Det kniber stadig med at få stof fra vor årgang, mon vi ikke skulle til at gøre en kraftanstrengelse, så vor beretning blev noget fyldigere.

Peter Nielsen skriver, at han nu er blevet jøde — sådan at forstå at han er blevet gift og har købt en gård i nærheden af Brædstrup. Han har i sommer haft karlene til håndbold og har fået tid til at tage idrætsmærket.

Ejnar har lagt håndbolden på hylden, men har haft en god flok til idrætsmærketræning. Han har som sædvanlig styrtende travlt med kørsel nu i efteråret.

Der er ikke meget at fortælle om mig selv. Jeg blev gift den 6. april i år. Det idrætslige har jeg ikke fået gjort meget ved i år, men i vinter har jeg et hold drenge til gymnastik her i Varde.

Det var alt fra vor årgang, vi sender jer og skolen de bedste ønsker og hilsener.

Ejnar og Thomas.

Kære sommerpiger 1949!

Så har vi igen prøvet at samle »nyt«, det er ikke blevet til meget, men det kniber at komme i kontakt med jer på grund af ændrede adresser.

Inge bor nu i Vinde-Helsingø på en gård på 15 tdr. land. Hun hjælper med i bedriften, og sønnen på 4 og datteren på 5 år er endnu ikke så store, at de kan yde nogen rigtig hjælp i bedriften. Inge går til sykursus i fritiden. Skade er meget aktiv, hun har 3 hold til gymnastik i vinter. Åse Liboriussen er nu færdiguddannet sygeplejerske, men supplerer for tiden psykiatri i Risskov; hun håber at komme ud på Ortopædisk Hospital i Århus til januar. Charles bor i Sverige. Korshøj har i vinter kun 4 hold gymnaster, har det iøvrigt godt og håber, at der kommer mange til elevmøde til sommer.

Anne Marie er kommet hjem fra tre års ophold i Kenya for at holde jul herhjemme. Hun er lykkelig gift med en svensker og er glad for at være i Kenya. Doris bor sammen med sin mand og lille Hanne på 1½ år på Diakonhøjskolen i Århus. Hendes mand er lærer og hufader der. Doris går til porcelænsmalning i fritiden.

Else bor i et dejligt hus i Lystrup, har en god mand og et par dejlige børn. Hun skal lede et pigehold til vinter. Jeg er gift og bor i Århus og får tiden til at gå med sytøj etc. Vi går begge til gymnastik i AGF.

Vi ønsker jer alle en god jul og et rigt nytår.

Else og Inger.

Kære kammerater vinteren 49—50!

Når I læser dette, tænker de gæve brevskrivere vel sagtens: hvorfor får vi ikke en lille hilsen fra resten, har de da helt glemt de gode dage fra »den jyske«?

Den første hilsen er fra Arne; han har været hjemme ved Ry i sommer og bliver der i vinter også. Han er blevet formand for gymnastikforeningen, har haft travlt med at lede håndbold og fri idræt i sommer. Harald har ledet fri idræt, håndbold og gymnastik i Lomborg, han har været aktiv på idrætsholdet i Holbæk. Han gør et stort arbejde som idrætsinstruktør rundt i sognene og viser en del af Sv. Åges idrætsfilm. Harald tager chancen og tager til Askov til vinter. Ejler har været til dyrskue i sommer i Ålborg — men som gymnast. Han har også været til opvisning i Ålborghallen. Robert kom til december hjem fra England, han har spillet en masse tennis med englænderne. Knud Olsen er for tiden på Statens Politiskole, dette kursus slutter den 22. december med eksamen. Knud får tid til lidt idræt inde i hovedstaden. Miller har lige bestået eksamen på Frederiksberg slot og venter at blive udnævnt til Fenrik og har iøvrigt rejst meget rundt i vort lille land. Jeg har dyrket atletik i Ringe og har fået idrætsmærket i guld. I Højby har jeg ledet drengegymnastikken og er formand for skytte- og gymnastikforeningen. Vi har købt hus her i Højby og er flyttet hertil 1. september.

Med tak for brevene sender jeg kammeraterne og alle på skolen de bedste hilsener og ønsker om en god jul og et rigt nytår.

Preben og Jens Miller.

Kære pi'er 1950!

Tak for kortene fra jer — det er da rart, at I ikke alle har for travlt til at sende en hilsen til os.

Nyheder er der ikke mange af, men livstegn da. Doris er blevet mor til en dejlig dreng, der lyder navnet Elo. Grethe har stadig kun Susser, hun deltager i gymnastik i vinter. Ingrid leder gymnastikken for de unge piger i Aller, datteren, Birgit, er stadig lige rar og kær. Ellen sender også en lille hilsen fra sig selv og hendes lille datter. Else går i giftermålstanker, når ellers en lejlighed kunne dukke op. Eva søger også lejlighed i Herning. Hun er stadig børnehavelærerinde og har 53 børn. Astrid er færdig om et år og viser sig forhåbentlig derefter på et dansk hospital. Henny er desværre syg og har været hjemme siden 1. september. Birthe går hjemme i Slagelse og venter på opholds- og arbejdstilladelse til England. Hun regnede med at komme af sted til 1. december. Jeg selv har det ved det gamle, nyder den hjemlige hygge sammen med mand og kat. Det var alt, hvad

det kunne blive til denne gang. »Sneglen« bedes øge sin fart en smule, om det er muligt.

De bedste ønsker og hilsener til jer alle.

Henny og Sigrid.

Kære kammerater 50—51!

Leo, Gunnar, Gustav, Hans, Carlo, Børge og Egon — hvad bestiller I? Hvorfor hører vi ikke fra jer. »Nyt« har ikke sin fulde værdi, når ikke alle er med i det. Skriv dog bare en lille hilsen som f. eks. Holger: »Intet nyt — stadig i tomaterne — har vundet klubmesterskabet i orientering — har sommetider lidt vrøvl med det ene knæ.« Det er jo nok. Peder har stadig sit gartneri i Assendrup kun 7 km fra skolen, så han kommer tit på skolen, men når man har sin scooter, så kan man jo også sagtens. Svend Åge virker en del som håndbolddommer og går selv til gymnastik. Han eftersøger vandrebogen, som han mener er i Sydslesvig. Er det rigtigt? Preben kom i trøjen i maj og er for tiden på korporalskole. Var til elevmødet i sommer sammen med Peter, de eneste repræsentanter fra vor årgang. Poul har på grund af ben-skade ikke dyrket nogen idræt i sommer. Jeg har selv begyndt at spille fodbold igen på et hold, hvor de otte af spillerne er under 19 år.

Vi sender jer alle de bedste hilsener og ønsker om en god jul og et godt nytår.

Poul og Ville.

Norsk hilsen!

Kære, danske venner!

Denne gang kan jeg bringe en personlig hilsen fra Harald, Rolf og Bernhard. Harald er en optaget karl. Siden sidst har han fået sit eget hus. For tiden er han ved at øve sig på en jubilæums-koncert, og tidligere i år har han medvirket i en operette.

Sportsligt set ligger han heller ikke på den lade side, 1,66 i højde lader sig høre. På skolen har han 22 timer med gymnastik, han lover os et come back til sommer på idrætsbanen. Rolf bor hjemme i det høje nord og har det fint. Han arrangerer hoprend, leder gymnastik, er styrelsesmedlem i idrætsforeningen og er selv meget aktiv som skihopper. »Ellers er mit arbejdssted i fars forretning«, skriver han. Bernhard har det også godt. Sidste sommer var han med sin kone på cykeltur til Danmark og havde det fint.

Jeg selv går på andet år på lærerskolen, og den tager det meste af min tid. Jeg arbejder i fritiden med drengegrupper på 50 stk. i alderen 10—13 år. Der har ikke været megen tid til

idræt for mig selv de sidste to sæsoner. Jeg blev dog kredsmester i tikamp.

»Så sender vi dere alle en rigtig hjertelig julehilsen også med ønsker om et godt nytt år«.

Ole Jacob Røren.

Kære sommerpiger 51!

Ja, så er endnu et år gået; har I tænkt over, at vi næste sommer kan holde 5 års jubilæum? Skal vi ikke være enige om, at alle der har den ringeste chance for det, kommer til elevmødet!

I skal have mange tak for jeres breve alle I, der har skrevet. Jeg har i år lagt mærke til, at jyderne har været meget flinkere til at skrive end øboerne, prøv engang at tæl efter, og prøv så til næste år at se, om ikke øboerne kan komme ligeså godt med.

Lisbeth har plads på en gård i Vojstrup ved Nørre Broby. Fruen er lærerinde, så Lisbeth må selv passe det hele, endnu er hun glad for at være der, så der bliver hun nok foreløbig. Det er lige i nærheden af, hvor Karen bor. Hun har fået den yndigste lille pige, som det var umuligt for hende at finde et navn til, som hun syntes var godt nok, hvorfor faderen måtte bestemme, og han kaldte hende Birthe. (Er du ikke stolt, Birthe?). Karen har i sommer spillet håndbold, men helliger sig nu mand og barn. Sigrid er blevet færdig med sin sygeplejegerning i Kalundborg, og supplerer nu med sindssygdomme på Sct. Hans. Hun går stadig op i sporten med liv og sjæl, men er på grund af flytning kommet lidt ud af træning. Alice går hjemme og hjælper til, og går i sin fritid til gymnastik. Birthe T. er flyttet siden sidst, ganske vist kun nogle få hundrede meter — men alligevel — forandring fryder, de har købt et hus, og Birthe har travlt med at tæmme sin datter, der nu er 2 år og en værre vildbasse. Hvis alt går vel, er der een mere i vente i januar. Birthe har ledet gymnastik et par måneder i sommer, men har ellers nok at gøre hjemme.

Gerda er blevet servitrice, i sommer har hun været på »Pøl Mølle«, og er nu på Ortveds hotel i Hammel. Hun har planer om at indtræde i den hellige ægtestand lige efter nytår, på forhånd tillykke Gerda. Dorthe skriver, at hun lige har været ude at grave møg ned i køkkenhaven, hun er rigtig blevet landmandskone, og er så godt tilfreds, hun tvivler på, at nogen har det bedre end hende. Der er opræk til, at hun skal lede gymnastik i vinter. Maja går i 2. sem. klasse på Kolding seminarium, hun har haft nogle vikartimer på en skole, hvilket gav hende mere mod på arbejdet, så hun glæder sig til at blive lærerinde. Asta har igen i sommer været lærerinde på Bramminge efterskole, og i vinter er hun hjemme og har håndarbejds kursus. Birthe M. er stadig

på kærnerkontoret i Riisskov, hun har i sommer givet svømmeundervisning ved stranden. Inga passer sit daglige kontorarbejde og leder i sin fritid 6 børnehold + 1 ungpigehold til gymnastik, jeg synes, det er flot klaret. Joan er sygeplejeelev på Thisted sygehus, hvor hun bliver færdig til november 56, hun har ikke rigtig haft tid til at træne med sporten, men det kommer nok igen. I påsken var hun på »den jyske« og træne. Kirsten befinder sig i Odense, hvor hun har en kontorplads. Hun har i sommer haft en god atletiksæson, har vundet 6 fynske mesterskaber, desuden er hun begyndt at løbe 800 m, hvor hun var med på landsholdet i Norge. Hertha er stadigvæk fyldt med lyst og energi, hun er kommet fra Den kellerske anstalt i Brejning til Mødrehjælpens kontor i Århus. Hun håber at blive optaget på den sociale skole til januar 56 og har det mål at blive socialrådgiver engang med tiden, — held og lykke med det! (Hertha kan bringe os alle en hilsen fra Marianne, der nu er gift med en engelsk løjtnant i marinen. Til december skal hun flytte til New Zealand. Hun venter sig en arving og nyder livet med tennisspil og cocktailparties, teater og gæster.) Marie lever et stille og roligt liv i et yndigt, lille dukkehus ude på landet (Rousthøje). Jeg er stadig i Esbjerg, men er så småt begyndt at tænke på, at jeg skal have min horisont udvidet lidt, hvad jeg håber kan lade sig gøre på Askov til sommer. Jeg lå på sygehuset i Århus 3 måneder sidste vinter, og er endnu ikke kommet helt i orden, så jeg har måttet holde op med at gå til gymnastik og håndbold m. m. — desværre.

Det er, hvad der er af nyt at fortælle denne gang, jeg vil lige til slut efterlyse vandrebogen — hvem får nu dårlig samvittighed? — jeg synes, den skal igang igen, og håber snart at se den. I ønskes alle en rigtig glædelig jul og et godt nytår! — På gensyn til elevmødet næste sommer.

Mange hilsener.

Birte og Hanne.

Kære kammerater 51—52!

Lidt nyt fra os.

Erik Mogensen (Kastrup) har seniors til atletik 3 gange ugentlig i sommerhalvåret. Er selv i god træning og har opnået en 2. plads i stangspring ved Københavns-mesterskabet. Siger tak for dejlige feriedage på »Den jyske« i august sammen med sin kone. Anders Glavind er formand for gymnastikforeningen, de har 18.000 kr. i omsætning årligt. Han er aktiv gymnast og håndboldspiller. Erik Clausen er soldat i Holstebro på andet år. Han er glad for tjenesten, men tæller alligevel dagene til hjemsendelsen. Han spiller håndbold, bordtennis, badminton og ludo. Han beder alle om at møde til elevfesten til sommer. I tre år har

han været næsten ene mand på holdet, og det er for dårligt, synes han. Carl Ege Nielsen har ledet håndbold til august, da købte han en gård på 96 tdr. land. Han har forlovet sig med en skønhed på 19 somre — har travlt, men indbyder dog alle til at besøge sig på »Søgaard«, Suserup pr. Sorø. Carl Frederiksen er i vinter på Tune landbrugsskole, han har i sommer ledet drengegymnastik og andet ungdomsarbejde. Han sværmer stadig for heste i stedet for traktorer. Han opfordrer alle omflakkende individer til at sende ham en hilsen med ny adresse omkring 1. november hvert år, da det kniber med at finde frem til de enkelte.

Alfred Ørbæk driver stadig sin landejendom og har en hel del foreningsarbejde ved siden af. Har det ellers godt og roligt.

Vi sender vor bedste hilsen til jer alle.

Alfred Ørbæk og Carl Frederiksen.

John Morstad skriver fra Oslo:

Kære, danske venner!

Jeg har det bra heroppe. Har det sidste år arbejdet som idrætsofficer i det norske forsvar, det sidste halve år i H. M. Kongens garde. Jeg sluttede arbejdet der 1. juli og arbejder nu som gymnastiklærer i et gymnasium i Oslo. Jeg er stadig forretningsfører i Norges håndboldforbund og er formand for min egen idrætsforening. Om aftenen arbejder jeg som amtsinstruktør for Oslo sammen med 4 andre. Det er min plan at få lavet en elevforening for »Den jyske« her i Oslo, men hidtil er det ikke lykkedes for mig. Jeg blev gift i juli måned, så jeg har tiden fuldt besat. Jeg har mange gange tænkt på at tage en tur nedover, men det er ikke lykkedes for mig endnu.

Hilsen til jer alle dernede.

John Morstad,
Pilestræde 63, Oslo.

Kære sommerpiger 1952!

Den første beretning indløb fra Tove Olsen, tidligere Schütz. Hun har i sommer fungeret som husjomfru på en herregård ved Århus, men har alligevel fået tid til at blive gift. Hendes mand aftjener sin værnepligt. Inge M. Jensen, Skive, har i sommer været på sygeplejeforskolen, Rødkilde, og er nu elev på sygehuset derhjemme, hvor hun håber at få tid til lidt gymnastik til vinter. Ingrid Olsen er også bleven gift. Hendes mand har købt en landbrugsejendom på 20 tønder land i Vibede pr. Fakse. Hun har nok at bestille. Karen Nicolajsen er kokkepige i Vejle, hun skal have et hold gymnaster i vinter; sidste vinter var der 5 hold igang; men det er der ikke tid til i vinter. Hun

lover os en nyhed til næste år. — Vi venter spændt. Karen Nielsen, Fyn, fortæller, at hun stadig er i Oslo, hun nyder stadig den smukke natur og er blevet en fin skiløber. Hun klager bare over, at vores årgang er så sløj til at møde op til elevfesten. Fra Herning er der kommet brev fra Ingrid. Hun har været ude for et kedeligt uheld i gymnastiksalen, det kostede hende en brækket næse og brud på kindbenet. Det er gået lidt tilbage med interessen for idrætten i Herning, men Ingrid håber at kunne forbedre den. Fra Thorsted meldes alt roligt, gymnastikken ligger stille, men i sommer har vi haft håndbold og idræt igang. Aase skal i år findes i New York og har kontrakt til december 1956, hun har endelig fundet en idrætsklub, og i den er der 7 medlemmer.

Thora bor i Helsingør og har både mand og to børn — piger. Hun har det godt, men har for lidt tid til idræt. Hos Ingrid i Odense er der travlhed: 10 hold gymnaster + et elitehold. Jo, Ingrid kan. Birgitte skriver: endelig lykkedes det: I år blev jeg dansk mester i slyngbold og fik en 3. plads i diskos. Desuden 2 Sjællands-mesterskaber (det tyvende). Gitte har besøgt skolen tre gange i sommer. Rita mønstrer en lille folkevogn foruden manden og sønnen. Hun har både små og store piger til gymnastik. Erna bor stadig i Birkerød og har det fint. Hun går til gymnastik og får desuden tid til at tænke på bryllup. Tove fra Alrø opholder sig stadig i Malling, hun dyrker gymnastik og håndbold.

Jeg har det selv fint, jeg har forlovet mig siden sidst, men ellers er der ikke noget nyt.

Vi sender en hjertelig hilsen til alle kammeraterne og til skolen.

Glædelig jul!

Hanne og Karen.

Kære venner 52—53!

Vi har den store glæde at have fået hilsener fra Norge, Finland og Sydslesvig, som vi bringer her i vor beretning. Det er rart, når disse forbindelser kan holdes vedlige.

Først vore danske venner.

Ove Hansen var sidste år ved Brørup, hvor han ledede håndbold, nu er han flyttet til Houen, hvor han er med til håndbold og fodbold. Erik Meisner er derimod blevet gift og har allerede en søn, der er en rigtig vildbasse. Han har trænet drengene i fodbold og er selv aktiv deltager i alt, hvad der er lejlighed til. Børge Jensen er også gift, har ligeledes en søn, der ligner ham, — nå, derfor kan han jo være god nok. Børge har ledet håndbold i sommer, men nu er han på 3 holds skiftearbejde på glasværket, så nu er det sket med lederarbejde. Karl Emil Willad-

sen er hjemme i Rødding, hvor han har haft mange kampe at dømme. I atletik starter han for Skive — mest i 800 og 1500 m. Jeg har haft fornøjelsen at møde ham nogle gange i sommerens løb. Hans Heinrich Kählke er blevet forlovet og bor nu i Eckernförde. Han er desværre arbejdsløs for tiden, da det er meget vanskelig at få arbejde i Slesvig. Hans har deltaget i gymnastik og fodbold, men måtte holde op på grund af en mavesygdom. Han sender de bedste hilsener fra »Tøffelhelten«.

Jeg er stadig i Nykøbing, hvor jeg har et godt arbejde som lagerekspedient. Jeg er blevet forlovet og har i sommer deltaget i atletik og cricket. Jeg er blevet valgt ind i atletikudvalget, men lader i det store og hele de andre gøre arbejdet. Deltager i gymnastik i vinter.

Til slut ønsker vi jer alle en god jul og et godt nytår.

Peder Sørensen og Børge Jensen.

Timo sender en lille hilsen fra Finland, hvor han fortæller, at han nu studerer til reklamechef. Han læser propagandateori, reklame, psykologi m.m. Første del af eksamen er lykkelig overstået. Hele kurset varer to år og er meget vanskelig. Timo har noget vrøvl med sine akillessener, og han har haft muskelsprængninger, så det er ikke blevet til meget med træningen, han vejer nu 85 kg mod 67 kg, når han er i topform.

Timo sender mange hilsener og ønsker til vennerne herude med håb om, at de alle har det godt.

Fra Gontenschweil, Aargau, Schweiz, sender Otto Jacobsen hilsen til os. Han har det godt, men arbejdet er hårdt, der skal bestilles noget for at tjene noget. Otto håber, at forholdene må bedres, så det bliver muligt for ham at slå sig ned i Sydslesvig igen. Otto var hjemme i Sydslesvig i efteråret og glædede sig over den fremgang, han mødte i ungdomsarbejdet.

Til slut sender Otto ønsker om god jul og et godt nytår til alle vennerne i Danmark.

Casper Øvre fortæller om nordmændene.

»Når julen er i tankene mine går disse alltid tilbake til julen som jeg fikk tilbringe på »den jyske«. Jeg finner fram min lille minnebok og etterhvert som jeg blir utover i den dukker det ene minne kjærere enn det andre opp. De mange bildene gjør sitt til at tankene får fritt spillerum. Jeg minnes de mange turene vi hadde sammens — turen til Sønderborg, vidre til Rømø, gjennom Ribe og hjem igjen. Likeså de mange småturene rundt

skolen husker jeg med længsel, og alt det andre som vi oplevede sammens i disse seks så altfor korte måneder.»

Jan holder kontakten med skolen vedlige ved årlige besøg. Han var med det norske hold i Polen i sommer til cykellobet »Polen rundt«. Han blev syg dernede, men havde en fin tur alligevel ud af det. Det blev til mange gode placeringer i sommerens løb med en norgesmestertitel på 10 mila som højeste præstation.

Rolf har også repræsenteret Norge, det var ved det nordiske mesterskab, som fandt sted i København i sommer. Ola er færdig med militærtjenesten og går nu på Statens Skogskole. Sidste vinter ledede han gymnastikken i lagets ungdomsgruppe, men da sneen forsvandt, begyndt han at tænke på sin egen form, og det gav resultat i et norgesmesterskab i femkamp; i tikampen blev det til en tredieplads. Leif er nu færdig med 1. afdeling på Statens Gymnastikskole. Han træner i gymnastik og brydning og regner iøvrigt med at fuldføre sin gymnastikuddannelse. Bjørn og de andre gutter har ikke ladet høre fra sig.

Om mig selv følgende: Jeg har arbejdet meget med idræt, sidste vinter gik jeg meget på ski, og i sommer har jeg drevet forskellige idrætter. Har iøvrigt arbejdet som idrætsofficer det sidste år. For tiden har jeg permission og leder nu indendørs-træning fire gange om ugen her hjemme. Efter jul skal jeg til Oslo for at uddanne mig videre.

Så ønsker jeg jer alle en dejlig jul og alt godt i det nye år.

Casper Øvre.

Kære sommerpiger 1953!

Igen i år har jeg forsøgt at få forbindelse med de forskellige, men særlig flinke til at gribe pennen er I nu ikke.

Inger Viborg er blevet gift siden sidst; de bor nu i København og har fået en datter, som hedder Lene. Jenny er blevet forlovet og arbejder hjemme. Hun har været på håndarbejds-skole for at lære at sy sit udstyr. Edith sælger bøger og er godt tilfreds med det. Hun spiller håndbold og tennis, atletikken svigter hun heller ikke. Else er blevet gårdmandskone, bor i Styvel ved Jellinge. Der er nok at se til, når der skal hjælpes til ude og inde, og hun samtidig skal passe sin Ebbe og lille Lars. Hun svigter dog ikke gymnastikken af den grund. Grete er glad for sit arbejde på Randers Amtsavis, men der er ikke megen tid til gymnastik.

Kiss er fortsat i Århus, hvor hun blev færdig som elev 1. sept. Hun vil fortsætte til sommer. Hun arbejder med knipling og er glad for det, hun lærte på »den jyske«. Inge Sylvest leder to hold piger i gymnastik; hun deltager selv og har taget

idrætsmærket i sølv. Bodil er stadig i København. Hun er fuldt optaget, går til svømning, engelsk og gymnastik.

Åse Knarvik studerer fortsat i Lund, hvor hun bliver færdig som sygegymnast til maj. Hun tænker på at blive i Sverige bagefter. Hun spiller håndbold, tennis og går til en masse gymnastik.

Jeg er selv blevet gift og bor i Kjellerup, hvor jeg har det godt. Jeg har et hold unge piger til gymnastik og har haft et vikariat ved kommuneskolen.

Vi sender de bedste hilsener og ønsker om en god jul og et godt nytår til alle elever og venner fra »den jyske«.

Henny og Ase.

Kære kammerater 1953—54!

Lad os begynde med Jørgen. Han spiller fodbold og dyrker atletik trods dårlig ryg. Han går nu på handelsskole i Horsens, han ville gerne have været med til elevmødet, men var til stort stævne i Vingsted i stedet for. Hermann slår rigtig sine folder i Uggerby, hvor han har trænet hele sommeren med drenge og piger; han har også spillet fodbold på sin klubs A-hold.

Helge har været i Norge og arbejdet; han har været på korporalskole i Sønderborg, men er nu flyttet til Odense. Leif Stage er stadig på Nyborg Jernstøberi, hvor han er former. Han har tabt lysten til håndbold, efter at han er blevet forlovet. Karl arbejder på Fyns Andels Foderstofforretning, fra nytår som fast ansat. Han har i sommer arbejdet et stykke tid i Korinth og har der været meget aktiv med at planere en idrætsplads. Nu spiller han håndbold og badminton. Til elevmødet var Karl midtpunktet i et stort lagkagedrama, som han kun med nød og næppe fik reddet sig ud af. Han lover dog at tage et stykke lagkage med til elevforeningens formand til næste elevmøde og håber så, at han har gjort tilstrækkelig afbigt. (Den er helt i orden, men jeg er blevet gift siden sidst, så der må to stykker til, men du kan frit komme frem. Red.)

Lisbjerg kalder. Jeg har trænet håndboldspillerne her i Lisbjerg og har ind imellem stablet en masse mursten oven på hinanden, så helt død er jeg da ikke endnu. Vi har været ovre at besøge Karl i Bøjden i sommer med vore hånd- og fodspillere, og vi havde en hyggelig dyst. I vinter spiller jeg håndbold i Århus på vort første hold.

Leif sender i sidste øjeblik en hilsen. Han har været soldat i Karup, Værløse, Nymindegab og er nu i Kastrup. Han glæder sig til elevmødet, hvor han vil komme.

Rolf skriver om de norske elever. Vi er alle godt tilpas, er alle ungtkarle endnu, og vi leder forgæves efter den rette Kan-

ske vi har mistet charmen. Jacob har i sommer haft en fin sæson i fri idræt. Der har været flere landskampe på programmet. Johannes opholder sig på Skodsborg sanatorium for at blive uddannet til sygegymnast. Selv har jeg trænet flittigt på min cykel. Resultatet blev et par landskampe samt deltagelse i cykelløbet Prag—Berlin—Warszawa. Ingen af os har haft tid til at tage os af instruktion, men det kommer vel.

Til slut vil jeg spørge alle de, der ikke har sendt deres bidrag: »Har I ikke noget at fortælle, vil I så ikke blot sende et kort, så vi dog kunne få jeres navne i årsskriftet.«

De bedste ønsker om en god jul og et godt nytår.

Karl Andersen, Svend »Lisbjerg«, Rolf.

Kære sommerpiger 1954!

Så er der igen gået et år, og vi skal bringe nyt igen. Anne har i sommer været i Århus og er nu rejst til Idrætshøjskolen i Sønderborg som hjælpekokkepige: Kirsten har sat klubrekord i kuglestød 10,45 m. I vinter er hun i Århus. Julie har kartoffeldille, hun har pillet kartofler op i halvanden måned, til næste sommer skal hun til at ruge kyllinger ud.

Inge Fynbo er hagerjomfru i Fåborg, hun har begyndt på engelskundervisning. Birthe er stadig i København, men har intet særligt bedrevet. Elna bor i Silkeborg, hvor hun har ledet atletik for piger i sommer. Hun har også haft tid til at vise vandrehjemmets gæster rundt i den smukke omegn. Inge-Marie har ikke haft tid til noget — altså udover at blive ringforlovet med en flyver. Hun er nu telefonistinde på Flakkebjerg central. Fra Norge skriver Rigmor et langt brev for dem alle tre. Turid er på et sygehus i Eidsvoll, hun fik studentereksamen i foråret. Weneke arbejder på et sygehus i Molde, hun får tid til at gå til sykursus, til næste år skal hun til Sydsvenska Gymnastikinstitut. Rigmor slider for sidste år på skolebænken. I sommer har hun været Norge rundt på tommelfingeren og havde en fin tur ud af det.

Jeg selv er hjemme, leder gymnastik og har i sommer været på en tur til Tyskland med folkedansere.

Hjertelig tak til alle for elevmødet samt ønsket om en god jul og et godt nytår.

Inge og Bodil.

Kære sommerpiger!

Tak til dem, der har sendt os en lille hilsen. Anny har meget travlt som husbestyrerinde på en gård i Vildmosen; hun får dog tid til at gå til gymnastik, men har ikke lejlighed til at lede. Ayoi er hjemme og går til gymnastik. Det er en anden

gymnastik, end hun er vant til fra idrætsskolen. Esbjergpigerne er rigtigt kommet i gang. Jytte leder 5 aftener om ugen, og Irma leder to aftener ugentlig. Kis har plads i Esbjerg, men får ikke tid til lederarbejde, går derimod selv til gymnastik tre gange ugentlig — især redskabsgymnastik. Henny er både karl og pige hjemme, hun får ikke tid til gymnastik, men regner med at komme til at lede folkedans. Else er pige på en stor gård på Fyn, hvor der er tre piger foruden hende. Hun siger tak for en dejlig sommer og tak for blomsterne, hun fik på sygehuset. Birgith er i vinter på »den jyske«, hvor hun laver mad til skolens indvånere. Vivi er i Fåborg og er glad for sit arbejde. Ruth er rejst til Norge, hvor hun har plads hos en lærerinde; der passer hun hus og to børn. Thea har plads i Haderslev. »Stump« er i Hundested; hun har meget at bestille, men får alligevel tid til at gå til gymnastik i Frederiksværk et par gange ugentlig.

Britt har taget plads i huset i Oslo, men regner med at komme ind på ortopæden efter jul. Ellen er på en gård i Stauning og leder gymnastik for voksne piger. Jeg selv er i køkkenet på »De gamles Hjem« i Herning, her er 125 mennesker at lave mad til. Jeg rejser til Nøvling to aftener om ugen og leder gymnastik for de voksne piger.

Til slut mange gode hilsener og ønsker for julen og det nye år.

Ellen og Lis.

Hilsen til eleverne fra red. af »nyt«!

Forst en tak til alle, der har sendt en hilsen. Vi er meget glade for at høre fra jer. Det er mig, der har ansvaret for alle ændringer i de tilsendte manuskripter. Jeg håber, at jeg har formået at skabe et billede af jer alle, selv om det måske er i en lidt anden form, end I havde tænkt jer. Det er nødvendigt at ændre og skære væk. Ellers ville det fylde 50 sider, og det har vi ikke råd til.

Det betyder ikke, at vi ikke gerne ville høre fra mange flere — nej, hellere en kort hilsen end slet ingen. Så skal der også fra elevforeningens side ønskes til lykke til alle nygifte i årets løb, til alle arvinger, der har set dagens lys. Men først og fremmest til lykke til alle dem, der har fået lov til at tage en ledergerning op. Det bedste, I kan skrive til os, er, at I er i gang med et ungdomsarbejde. Vi glæder os over de gamle veteraner, der år efter år skriver og fortæller om deltagelse i ungdomsarbejde, vi glæder os over de sidste delingsførere herfra, som allerede er kommet i gang. Vores bedste ønsker følger jer. Der er i vort ungdomsarbejde en gerning at tage op, en gerning, man selv

bliver rigere ved at tage del i. Der skal mod til, man kan være bange for, at man ikke er dygtig nok, men går man til opgaven med godt humør og prøver på at give noget af det videre, man selv har følt glæde ved, så lykkes det, og så kommer erfaringen efterhånden og med den dygtigheden.

Glædelig jul og godt nytår til alle venner af »den jyske«.

Københavnskredsen.

Der er så mange, der har skrevet og spurgt, hvad der er blevet af Københavnskredsen. Den er der stadig. Men forudsætningen for, at den skal vækkes til live, er, at nogle af jer derinde vækker den af den dvale, den er i for tiden. Her er en opgave for nogle af de unge, det kræver en masse initiativ og en masse arbejde, men der er også rige muligheder, hvis i vil udnytte disse muligheder. Belle 4041 giver alle oplysninger ang. Københavnskredsen.

Thormod.

*Kværende og tidligere lærer-
personale ved Den jyske Idræts-
skole ønsker herigennem at sende
gamle elever de bedste ønsker for
julen og det nye år.*

REGNSKAB

for Den jyske Idrætsskoles elevforening

1. juni 1954 til 31. maj 1955.

Indtægter:

Kassebeholdning pr. 1. juni 1954. Indestående i banken	304,76
Indestående på girokonto	87,55
Opkrævning af porto ved ekstra uds. af årsskrifter	4,10
Indgået kontingent fra Norge 1952	50,00
— — — 1953	110,00
Indg. kontingent for 1954 (635 medl.) à kr. 5,00	3175,00
Renter på bankkonto pr. 1. april 1955	8,48
Renter på girokonto	2,88
Ialt	<u>3742,77</u>

Udgifter:

Portoudgifter i Norge, anvisninger og toldafgift	96,85
Trykning af postopkrævningskort	51,80
Telegrammer	13,50
Gebyrer	1,20
Trykning af årsskrifter	2750,95
Forsendelse af årsskrifter	502,66
— — — — —	28,20
— — — — —	13,30
Kontingent til landselevforeningen	115,25
Portoudlæg til eleverne m. m.	5,24
Kassebeholdning pr. 31. maj 1955:	
Indestående i Vejle Byes og Amts Sparekasse	23,24
Indestående på girokonto	95,58
Ialt	<u>3697,77</u>
Kontingentrestance i Norge, 9 elever à kr. 5,00	45,00
Ialt	<u>3742,77</u>

Gælden til Den jyske Idrætsskole, Vejle, er endnu ikke betalt.

Udest. i Norge 1952	85,00	Indgået for 1952	50,00
Udest. i Norge 1953	155,00	Indgået for 1953	110,00
Udest. i Norge 1954	45,00	Saldo pr. 31. 5. 55	125,00
	<u>Balance 285,00</u>		<u>Balance 285,00</u>
Saldo pr. 31. 5. 54	240,00	Indgået for 1952—53	160,00
Udest. i Norge 1954	45,00	Saldo pr. 31. 5. 55	125,00
	<u>Balance 285,00</u>		<u>Balance 285,00</u>

Regnskabet er revideret og fundet i overensstemmelse med kontotilgodehavende og bilag.

Vejle, den 25. juni 1955.

Tage Sogård. Rask Nielsen.

GENERALFORSAMLINGEN

DEN 26. JUNI 1954

I modsætning til sidste år blev generalforsamlingen afholdt om søndagen; men tilslutningen var ikke større af den grund. Hvorfor møder I ikke op på generalforsamlingen, så vi i fællesskab kan drøfte de problemer, der er på dagsordenen?

Formanden, Thormod Petersen, bød velkommen efter sangen »Danmark, nu blunder den lyse nat«, og Eyvind Lyhne Hansen blev valgt som ordstyrer.

Formanden sagde i sin beretning, at elevforeningen ikke var en forening, hvor der blev lavet det store arbejde, men efterhånden som den bliver større, kommer der sikkert nok at tage fat på.

Repræsentanterne havde været flinke til at sende stof til »Nyt fra gamle elever«, men det kneb dog for flere årgange. Han opfordrede eleverne kraftigt til at støtte repræsentanterne, når de sendte forespørgsel ud.

Der havde ingen bestyrelsesmøder været, og der var ingen penge i kassen, så der var ikke meget at berette.

Københavnskredsen havde ligget stille, han håbede, at der vil komme liv i den igen.

Knud Thomassen aflagde beretning om regnskabet og omtalte foreningens dårlige økonomi samt medlemmernes svigtende indbetalinger af kontingent. En del af de udestående beløb i Norge var kommet ind, men endnu havde vi en del tilgode.

Han håbede ved elevernes hjælp at få økonomien bragt i orden.

Begge beretninger blev enstemmig godkendt.

Der var valg af 3 bestyrelsesmedlemmer: Thormod Petersen, Viggo Søndergaard og Knud Thomassen. — Tage Søgård blev nyvalgt i stedet for Viggo Søndergaard, de to andre blev genvalgt. Alle repræsentanter for de forskellige årgange blev genvalgt.

Under eventuelt var der flere, der havde ordet angående kontingentforhøjelse, og resultatet blev en forhøjelse på 1 kr. pr. medlem. Også landselevforeningens arbejde blev drøftet.

Det blev overladt bestyrelsen at træffe beslutning om jubilæumsårgangene skulle slettes i »Nyt fra gamle elever«.

Formanden takkede Viggo Søndergaard for hans arbejde i foreningen og bød Tage Søgård velkommen. Eyvind Lyhne Hansen blev nyvalgt som revisor.

Med sangen »Løft dit hoved« sluttede generalforsamlingen.

Knud Thomassen.

FRA HØJSKOLERNES LANDSELEVFORENING

Højskolernes landselevforening, hvor jo også Den jyske Idrætsskole er med, gør år for år et større og mere betydningsfuldt arbejde.

Sekretær Erik Halvorsen har udarbejdet en beretning for årets arbejde, og vi bringer her i sammentrængt form de vigtigste fakta i det forløbne år.

Da Landselevforeningen for fem år siden begyndte sit arbejde, blev det straks klart, at det væsentlige arbejde skulle gøres i højskolefremmede kredse. Denne kurs har siden været fulgt, og det er lykkedes for sekretariatet at komme i forbindelse med en række mennesker, der ikke tidligere har haft kendskab til højskolens arbejde.

Også virksomheder, institutioner, repræsentanter fra fremmede lande, pressen m.m. gør i stigende grad brug af sekretariatets hjælp. Man kan sige, at sekretariatet er blevet højskolens ansigt udadtil.

Gennem udsendelse af pjecer, spørgvognsreklame etc. kommer sekretariatet i forbindelse med en stor kreds af mennesker, og denne forbindelse er baggrunden for den række af korte kurser, landselevforeningen tilrettelægger. For fem år siden var der 4 kurser med 80 deltagere; i år har der været afholdt 20 kurser på 16 forskellige højskoler, og deltagerantallet har været over 1000. Højskolen har på denne måde fået en værdifuld kontakt med et bredt udsnit af befolkningen.

Til slut dette:

Vi tror, at sekretariatet er i stand til at knytte den forbindelse mellem højskolen og højskolefremmede kredse, som er nødvendig, hvis højskolen skal have den plads, der tilkommer den. Vi slutter fra skolens side op bag arbejdet, og I har hver især mulighed for gennem sekretariatet at støtte dette arbejde i bestræbelsen for at knytte forbindelsen mellem højskolen og befolkningen.

Har I interesse for en mere omfattende redegørelse for sekretariatets arbejde, så skriv til: Højskolernes Sekretariat, Vartov, København K.

Th. P.

NYE MEDLEMMER I ELEVFORENINGEN

Vinteren 1954—55.

- 1132. Willy Bæk Sørensen, Skæring pr. Hjortshøj.
- 1133. Knut Lænn, Vist st., N. Trøndelag, Norge.
- 1134. Carl Anker Bech, Helberskov, Als, Østjylland.
- 1135. Thomas Thomsen, Fredensgade 3, Vejen.
- 1136. Gunnar Dyngeland, Nesttun, Bergen, Norge.
- 1137. John M. Nilson, Bryrup.
- 1138. Bernd Diercksen, Skovgade 35, Flensborg, Sydslesvig.
- 1139. Ole Kyed, Mejerigaarden, Skibhusvej 72 B, Odense.
- 1140. Ivar Christensen, Helberskov, Als, Østjylland.
- 1141. Rudolf Bjørnøy, Gamlemshaug pr. Ålesund, Norge.
- 1142. Ivar Petersen, Udinegaard, Ganløse pr. Maalø.

Sommeren 1955.

- 1143. Henny Schjøtler, Demstrup pr. Sjørslev.
- 1144. Birthe Nielsen, Florasvej 6, Vejle.
- 1145. Ruth Skovsgaard Pedersen, Sandbjerggaard, Oure, Fyn.
- 1146. Thea Christiansen, Vestergade 25, Vøjens.
- 1147. Ellen Søndergaard, Vesterby, Borris.
- 1148. Hanne Elisa Mølck, Falkenberg 4, Svendborg.
- 1149. Gutvig Hagrefe Petersen, Strandgade 8, Frederiksværk.
- 1150. Birgit Hansen Lysemose, Bøjden, Horne, Fyn.
- 1151. Vivi Møller-Nielsen, Bøjden, Horne, Fyn.
- 1152. Britt Hübert, Bellevue 2, Kristiansand, Norge.
- 1153. Lis Pedersen, Nøvling pr. Skibbild.
- 1154. Anny Andreasen, »Møllegaard«, Serritslev.
- 1155. Avoi Sørensen, Østergade 5, Tylstrup.
- 1156. Jytte Nielsen, Vestergade 40, Esbjerg.
- 1157. Elisabeth Lichtenberg, Ellemosevej 49, Hellerup.
- 1158. Kis Jessen-Hansen, Idrætsvej 1, Sædding, Esbjerg.
- 1159. Lis Josefsen, Sundvej 10, Horsens.
- 1160. Jytte Andersen, Andehølle pr. Bred.
- 1161. Inge Amdi, Thorsager.
- 1162. Irma Englund, Norgesgade 22, Esbjerg.
- 1163. Else Hansen, Almtoftevej 29, Kjellerup.
- 1164. Randi Kleven, Sørensen 8, Oslo, Norge.
- 1165. Iris Jørgensen, Ahrenkildes Allé 18, København S.
- 1166. Veslemøy Stadheim, box 1018, Oslo, Norge.

HUSK! HUSK! HUSK! HUSK! HUSK!

at meddele adresseforandringer til elevforeningen!

I N D H O L D

	Side
<i>Svend Aage Thomsen</i> : Hvile — arbejde	3
<i>Tage Søgård</i> : Konformitet	5
<i>Thormod Petersen</i> : Ideernes fallit	12
<i>Svend Aage Thomsen</i> : Holdningsproblemer og hold- ningsgymnastik	16
<i>Tage Søgård</i> : Om fodbold	20
<i>Knud Thomassen</i> : Vigtige ændringer i håndbold- reglerne	24
<i>Poul Andersen</i> : Redskabsøvelserne i gymnastiktimen ..	28
<i>Signe Troelsen</i> : Om at følge med	32
<i>Signe Troelsen</i> : Brev	33
<i>Svend Aage Thomsen</i> : Brev til gamle elever	34
<i>Svend Aage Thomsen</i> : Skolens kursusvirksomhed	46
Nyt fra gamle elever	61
Elevforeningens regnskab	84
<i>Knud Thomassen</i> : Generalforsamlingen	85
<i>Th. P.</i> : Fra højskolernes landselevforening	86
Elevfortegnelse	87